

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 35

Agost del 1979

Preu: 50 ptes.

Balanç dels Serveis Sanitaris de Granollers

Entrevistes

Dr. Joan Guarch
Metge Rural

Dr. Agustí Cardona
Metge de Capçalera

Tribuna Pública

Reconstruir la Comarca
Anna Bosch

Ens cal saber on volem anar
Salvador Casanova i Grané

A Granollers una
Estructura Sanitària
hi és

Cal assaonar-la perquè doni fruit

MODA 79 : POLOS

POLOS : LACOSTE

CLAVE, 44-- TEL. 870 08 16
J. ANTONIO, 4-- TEL. 870 01 45
GRANOLLERS

GPB

BARBANY

Ratilles breus

ADMINISTRAR MISÈRIA

La crisi econòmica i l'atur ja fa massa temps que toquen fons i no es vislumbra possibilitats pròximes de solució, sinó que es constata per les xifres diàries que són problemes que s'agreugen cada cop més. Creieu que es pot gaudir gaire de la democràcia tenint els budells buits? I què fa el govern per solucionar aquesta qüestió bàsica per la societat i que d'una manera o altra ens afecta a tots? Per què no s'investiguin els abusos i les trampes legals del subsidi de l'atur? Quina és la causa de no voler que la gent treballi sota la direcció dels òrgans públics de l'Estat, obres públiques, per exemple, en lloc de crear hàbits de cobrar sense treballar, que d'altra banda motiven complexos en persones honrades que voldrien guanyar diners, però treballant?

Recordo que el president Tarradellas després del seu viatge a Madrid ho deia: primer cal solucionar la qüestió econòmica i l'atur, perquè si no es donen diners amb l'Estatut, haurem d'administrar la misèria; sense les finances, l'autonomia no servirà de res, i en aquestes condicions «els regalo l'Estatut». Són paraules més o menys textuals, però la idea és l'exposada. Sí, cal lluitar amb totes les forces per l'Estatut, perquè no ens el retallin ni una engruna, però toquem de peus a terra: de quina democràcia, de quin Estatut podrem gaudir els catalans, administrant misèria?

Joan Barcon

L'apotecari

AGOST

Dissabte	25	Arimany
Diumenge	26	Parera
Dilluns	27	Arimany
Dimarts	28	Olivet
Dimecres	29	Rahola
Dijous	30	Arimany
Divendres	31	Olivet

SETEMBRE

Dissabte	1	Ochoa
Diumenge	2	Rahola
Dilluns	3	Olivet
Dimarts	4	Jonch-Puig
Dimecres	5	Bellavista
Dijous	6	Jonch-Puig
Divendres	7	Ochoa
Dissabte	8	Parera

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboren: Joan Colomé - Josep Garrell
Anna Bosch - Salvador Casanova - Montserrat Ponsa - M. P. T. - Lluís Trinquell i Sabaté - J. Trullà - J. Rovira Tenas - R. Munné i Coll - Esteve Sarroca - Montserrat Dalmau - Jaume Ortuño - Francesc Sala i Carme Garrell

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

EDITORIAL

Lliçó per una navegació d'altura

Quan Ulisses, molts anys enrera, emprengué el retorn a Ítaca, la seva petita pàtria, fou sotmès a un seguit de proves i entrebancs, que superats amb astúcia i virtut li feren més delitosa i cobdiciada la seva petita pàtria i la seva fidelíssima Penèlope.

D'entre els entrebancs recordem didàcticament l'aventura d'EsciHa i Caribdis, que eren dos penya-segats com dos monstres a banda i banda del navili. Si Ulisses no hagués encertat el rumb o s'hagués distret, les febles veles haurien restat per mortalla en uns o altres esculls, el naufragi hauria estat la seva fi. Ni ell, ni Ítaca, ni Penèlope s'ho mereixien. Ulisses i els seus haurien estat una més de les algues marines en el fons d'aquesta mar nostra de cada dia.

Per defugir els esculls, Ulisses i els seus navegants, junyits al pal major del navili, tapades les orelles amb sèu, mans a la feina, doblaren el congost, enmig de les pèrfides veus de les Sirenes.

Fins aquí el mite.

El que no diu, però, el mite clàssic és, si, a banda les Sirenes i els Esculls, Ulisses tenia algun botifler entre els companys, que li corsequés l'esperit i li esbullés la feina.

Siguem lúcids!

Apliquem els termes d'aquest savi conte:

Ítaca, la nostra petita pàtria és Granollers. De cap manera el Granollers lleig i inhòspit d'avui, d'ara mateix, sinó el Granollers de Tots i per a tot-hom.

Sabiem i sabem que la tasca d'arribar-hi per la democràcia i la tolerància tenia i té molts entrebancs (Esculls i veus de Sirenes), mai però hauríem dit ni imaginat que la pitjor ensopegada fos de part dels navegants, companys de tràngol.

I el que és més decebedor, que els esculls, monstres àcids, sobtadament per la veu dels botiflers, sortissin per proa i per popa i del bell mig del pont de comandament. I que el conflicte nasqués, això no és cap conte, de la incompetència, l'esperit de guinyol, com una picabaralla de sainet.

Els monstres i les veus tenen noms i cognoms i sigles. No els volem dir per pietat. No cal.

Cal però per sempre doblar com sigui el canal i els penya-segats a dreta i esquerra, salvar la cridòria dintre mateix de la barca.

No fos cas que...

«Després de la revolta del dia 12 de Juliol

El Secretari de la Unió d'Escriptors va fer

Repartir fulls de propaganda a la Stalinale

Hom hi podia llegir que el poble

Havia perdut la confiança del govern

I que només treballant doble

Podria reconquerir-la. No seria

Molt més senzill que el govern

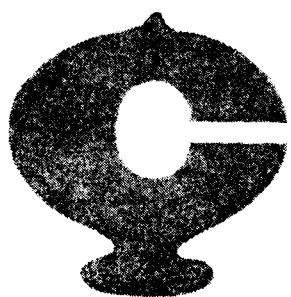
Dissolgués el poble i

N'elegís un de nou?

(Die Lösung/La Solució

Buckower Elegien - Gedichte (vol. 7)

1948-1956 - BERTOLT BRECHT

CAIXA DE CRÈDIT GRANOLLERS

S. COOP.

Carrer Aribau, 25 - Barcelona

Telèfons 254 28 10 - 254 28 11

SETEMBRE 1979

Obertura

de la nostra Oficina de Barcelona
per facilitar les operacions dels clients i socis
de la capital i dels granollerins

Festa Major 1979

GRANOLLERS - LA COMARCA I EL TREN

Aquest any a Granollers, la Festa Major és quelcom que neix de nou.

No era ben bé morta però sí agonitzant, ara voldriem que de bell nou fos l'ocasió de que els Granollerins ens reuníssim a festejar el final d'estiu.

Aquesta vegada cerquem que la nostra vila sigui el lloc on s'hi trobi tota la COMARCA, i on la commemoració de l'arribada del TREN (125 anys) sigui motiu de reunió de tots.

Us hi cridem i esperem la vostra participació activa.

LA COMISSIÓ

PROGRAMA

DIJOUS, DIA 30

- Matí** Mercat.
- Tarda 6** Traca. Sortida de l'Ajuntament dels gegants i cap grossos.
- 7** Inauguració de la Fira Comarcal a la Porxada.
- 7'30** Exposició de trens. Casa de Cultura Sant Francesc.
- 8 a 10** Murga pels barris.
- 8'30** Partit de futbol al camp d'Esports de Granollers, a càrrec dels equips:
E. C. GRAMICS 1979
R. C. D. ESPANYOL AMATEUR
- Nit 10** Arribada de la murga a la Porxada.
- 10'15** Cinema al carrer: Can Bassa, El Lladoner, Porxada.
- 10'30** Pere Tàpies al Casino Club de Ritme.

DIVENDRES, DIA 31

- Matí 11'30** Jocs de carrer per a infants a la Plaça de la Porxada.
- Tarda 6** Fira de la Comarca a la Porxada.
- 6'30** Actuació del grup «Pa de Ral» amb l'espectacle «Rampells de rampa», a la Porxada.
- Nit 10'30** Concert d'Orgue Hamond al Casino Club de Ritme.
- 11** Ball de Nit a la Porxada, amenitzat per «Pere Vilà».

DISSABTE, DIA 1

- Matí de 9 a 14** Concurs de Castells de Sorra a la Plaça Perpinyà, organitzat per «Coca-Cola i Correo Catalán», en col·laboració amb l'Ajuntament de Granollers.
- 11 a 14** Cercavila i concentració de gegants i cap grossos de la comarca, a la plaça de la Porxada.

- 12** Fira de la comarca.
- Tarda 6** Fira de la comarca.
- 6** Concert orquestra «Miramar», al Casino Club de Ritme.
- 6'30** Espectacle Infantil a la Porxada a càrrec de l'orquestrina «Imnamar - Ramon».
- 7** Inauguració de l'exposició: La Premsa Catalana, organitza: Omnium Cultural, Xarxa Cultural i Caixa d'Estalvis.
- Nit 9** Audició de Sardanes.
- 10** Ball al Casino Club de Ritme per l'orquestra «Miramar».
- 10'30** Nit de Rock, al Parc Torras Villà, amb la participació de grups de la comarca i el conjunt «Tribu».

DIUMENGE, DIA 2

- Matí 12** Fira de la comarca.
- 12'30** Audició de Sardanes al Casino Club de Ritme.
- 12'30** A la Porxada, ball amb «Pere Vilà». Dansa amb Ball de Rams. Vermut a la Plaça.
- Tarda 6** Fira de la comarca
- 6** Festival infantil al Casino. Ball i Traca final.
- Nit 10** Fi de Festa: Concert de Banda.

Hem comptat amb la col·laboració, en el sumistre i el servei dels actes, de COCA-COLA VALLVEGA.

NOTES:

- Durant les festes, hi haurà un servei de bar a la Porxada.
- També hi haurà al llarg dels quatre dies i a partir de les 6 de la tarda, col·laboracions espontànies a càrrec dels equips de la Fira Comarcal.

Confíenos sus vacaciones

Salidas exclusivas con plazas limitadas

Alghero 8 y 15 días salidas todos los martes desde 21.300 ptas.
Italia 10 días Autocar y Canguro salida 5 de agosto 34.900 ptas.
Salida desde Granollers

Thailandia 10 días salidas 23 de julio, 1 y 22 de agosto 62.000 ptas.

Méjico 8 días salidas semanales desde 48.800 ptas.

Polinesia 15 días salida 7 de agosto 186.324 ptas.

Si su viaje no está incluido entre los mencionados

¡Consúltenos!

Viajes

"INTERNACIONAL EXPRESO", S. A.

Plaza José Antonio, 16 - Teléfono 870 03 45 - GRANOLLERS

**Per tasca
a les tardes
ens calen**

6 JOVES

Ambdós sexes

IMPRESINDIBLE:

Tenir més de 18 anys
Disposar de la tarda lliure
Parlar correctament el català
Bona presència

OFERIM:

Labor comercial d'un producte de primera necessitat a Granollers i comarca

Treball amb equip, amb petits desplaçaments abonats

Labor només a les tardes

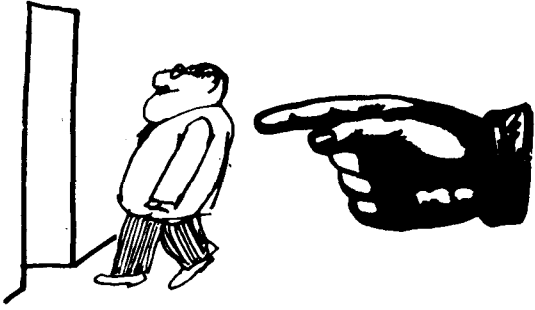
8.000 ptes. de mitja a la setmana

Els millors podran, si ho desitgen, integrar-se a l'empresa amb un altre nivell al novembre-desembre.

Interessats presentar-se el dilluns, 3 de setembre, a les 4 o a les 6 de la tarda, al'Hotel Europa - Granollers. Demanar pel senyor Humet.

Abstenir-se qui no reuneixi les condicions esmentades

Crònica d'una Crisi (municipal)

Ja fa un mes. Quan el dia 16 de juliol a les dues de la tarda, els Regidors de Convergència i Unió presentaven la carta de dimissió de les Presidències i Vicepresidències de les Comissions Informatives Municipals de les quals n'eren responsables majoritaris consumaven un fet, almenys damunt el paper: Deixar de ser Govern i passar a ser Oposició. Amb dues situacions honorabilíssimes i necessàries per a qualsevol democràcia que es valori.

Per a la gent que això ho veiem sota els efectes d'una visió distanciada és un fet novíssim, tal com anar a votar, tal com exercir el servei i responsabilitat de govern per un temps determinat. Un fet tan normal per a una democràcia com el respirar o el divertir-se per una persona sana.

En altre temps això hauria estat quelcom més que un trauma. En la nova situació democràtica, que desitgem llarguíssima no és cap trauma, és simplement un problema que haurà de ser tractat com a tal a partir d'una visió àmplia i coherent de govern, donat que políticament les Forces Polítiques presents a l'Ajuntament de Granollers són representatives d'uns estats d'opinió dels ciutadans d'aquesta ciutat.

Fins aquí la cosa no ofereix més qüestions. Hauriem d'esperar que finides les vacances, els polítics que n'han quedat responsables al Consistori solucionin l'«impasse» i veure què fan a la pràctica del problema «un home un vot» en tot el que respecta a les responsabilitats polítiques municipals i com queda redistribuït el pastís. En aquest cas no hi hauria article i això no seria honest. Plaça Gran va donar el seu dia les notes de Premsa que els Convergents i els Socialistes ens volgueren fer arribar, però això no era pas tot. Cal correr un risc, el de donar la nostra versió, que en tot cas i establerta la urgència d'última hora no era ni de bon tros completa. Ens limitàvem a fer de tribuna.

Dates per una història

14-7-79. A les 7 del vespre d'aquest dia reunió a l'Alcaldia entre els Regidors de C. i U. i el Batlle per comunicar-li verbalment la seva decisió.

16-7-79. Convergència i Unió presenta al Registre de l'Ajuntament la carta de dimissió.

16-7-79. L'Alcaldia, per mà de la Conselleria d'Acció Ciutadana, ho suposem ens fa arribar una nota informativa. A part d'informar del fet diu: «Aquesta renúncia comportarà una modificació en la composició de les diverses Comissions Informatives».

16-7-79. Convergència i Unió ens lliura fotocòpia de l'escrit de dimissió en-

registrat amb el número 4.374 del registre general de l'Ajuntament. Escrit que els nostres lectors ja coneixen per haver estat publicat al nostre número anterior. Se'ns convoca verbalment a una Roda de Premsa que l'endemà tindrà lloc a les 8 del vespre als locals de Convergència de Granollers.

17-7-79. Els Socialistes ens lliuren una nota de Premsa també coneguda dels nostres lectors la qual vol ser una presa de posició del Partit davant del fet.

A les vuit del vespre es celebra la Roda de Premsa de Convergència on a partir de la carta de dimissió s'informa dels ets i uts del tema. Hi assistim tots els mitjans de comunicació granollerins i corresponsals de diaris barcelonins.

Anteriorment, als locals del PSUC hi ha una altra roda de premsa. Plaça Gran no hi és convidada.

19-7-79. Els comunistes del PSUC fan pública una nota de premsa que ve a ser la presa de posició davant del fet:

Comunicat del PSUC

Companys:

Amb aquest full voldriem fer-vos arribar, encara que sigui de manera molt breu i en alguns aspectes molt incompleta, la nostra valoració de l'actuació del nou ajuntament democràtic i de la situació actual.

El nou consistori granollerí durant aquests primers mesos de funcionament s'ha trobat amb molts problemes i dificultats, d'entre les quals destaquem el dèficit d'aproximadament 1.300 milions de pessetes, que condicionen greument qualsevol iniciativa que pugui prendre l'ajuntament i per tant el futur de la ciutat.

Per tal de poder fer front a tota aquesta situació, amb la necessitat ineludible de posar en primer terme els interessos comuns del conjunt de les forces democràtiques i així servir a la majoria dels granollerins, hem anat assenyalant la necessitat d'un programa municipal assumit per totes les forces polítiques que integren el consistori i aprovat pel ple.

El nostre treball a dins de l'ajuntament ha anat sempre dirigit en aquest sentit i pensem que la manca d'aquest programa compartit ha restat i resta credibilitat suficients al nou consistori i fa que dificulti el seu funcionament que hauria d'esdevenir plenament representatiu i operatiu a més de tenir un contingut clarament progressista.

D'aquesta situació se'n deriven unes conseqüències al voltant dels aspectes següents:

1) *Funcionament excessivament marcat pels interessos de grup: les prioritats d'un grup poden no coincidir amb*

les prioritats d'altres, hi ha interferències constants d'uns regidors en les competències i responsabilitats dels altres, etc...

2) *Concepció única de la direcció municipal. Això afecta al funcionament de la permanent, del ple i també d'algunes comissions. Es vol intervenir en el conjunt de les decisions de tal manera que no es fa possible l'actuació autònoma dels regidors pertanyents als grups presents a l'ajuntament, fora dels qui són majoritaris.*

Tots aquests defectes de funcionament fan que no es posin en primer lloc les necessàries i segures coincidències que hi ha entre tots els grups al servei de la majoria del nostre poble.

Així pensem que s'ha obert la porta a unes innecessàries tensions que, amb la dimissió de les seves responsabilitats per part dels regidors de Convergència i Unió, acaben justificant el protagonisme dels grups en lloc de la col·laboració en la tasca comuna.

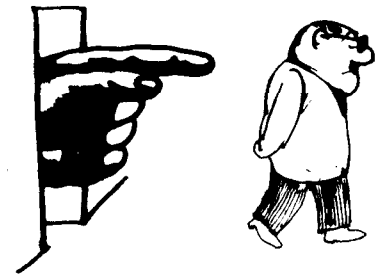
I ara aquesta feina ens exigeix una total corresponsabilització per tal d'assegurar la democràcia municipal a Granollers, superar els interessos de grup per fer efectiu el treball a les conselleries, a les permanents i als plens i la necessària i urgent elaboració d'un programa d'urgències compartit per totes les forces democràtiques presents a l'ajuntament.

El PSUC creu que cal evitar crisis i problemes derivats d'enfrontaments i d'una possible bi-polarització de la vida municipal que dificulti l'avenç en la profundització del progrés i la democràcia.

Per tot això vol fer una crida als companys de Convergència i Unió i del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) a sortir d'aquesta confrontació i a plantejar-nos conjuntament el bloc de progrés que cal configurar al servei de la majoria del nostre poble i que esdevindrà per a Granollers i Catalunya l'eix de la nostra reconstrucció nacional.

Granollers, juliol 1979.

Comitè de Granollers del Partit Socialista Unificat de Catalunya

segueix a la pàgina següent

LLIBRERIA MONTSENY

Libres de text

Batxillerat ● E. G. B.

i Formació Professional

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

A un mes i un dia vista

És difícil valorar-ne l'abast. En qüestions polítiques hi ha massa variants que fan imprevisibles les conseqüències.

Les notes que han estat fetes públiques sobre el tema i per part dels grups polítics, actius o passius, en la qüestió, mostren, al meu entendre, les raons profundes d'una crisi, però de cap de les maneres n'expliciten les sortides:

No obstant la representativitat inqüestionable de les forces polítiques en joc, el diàleg, així ho mostren d'antuvi, és gairebé impossible i inútil. El llenguatge i llur connexió amb els fets són tan heterogenis, per no dir heteròclits, que el sempre difícil diàleg és poc menys que una mena de mercat de Calaf. Sort de les vacances. La cridòria hauria estat eixordadora i molesta.

Antecedents d'una crisi inevitable

Les diferències, malgrat que han estat fetes públiques per causa d'unes dimissions era latent, dies ha.

Ve de lluny. Les campanyes electorals tal com foren plantejades per les forces polítiques avui presents a l'Ajuntament n'eren un tast.

La «sacrosanta» aureola ideològica, els continguts ideològics no poden ser venuts amb promeses desmesurades ni amb una tirallonga d'acusacions contra els altres.

Els polítics no tots hi estaran d'acord però no es pot anar pels barris promentent «l'Oro i el moro» minant els altres amb acusacions, fruit de plantejaments ideològics. Recordo les rodes de premsa de presentació de candidats i els mitins als barris amb tota l'acció electoral per-

sonal i per sectors, quan sabien amb seguretat que tots o quasibé tots serien companys de Consistori, com a persones i com a grup. Qui no s'hagi comportat així no és responsable de la situació.

L'error global que això comporta va més enllà d'una pura estratagema electoral. La tàctica per equivocada no era prudent continuar-la més enllà de la campanya, on l'única cosa important era sumar vots. Electoralisme, altres fets de la vida municipal ens han estat negats, i feina de govern són incompatibles.

Els Plens municipals, tal com els he vist, a banda de no contenir ni línies clares ni evidents de govern, les qüestions concretes han estat tractades amb l'intenció de desprestigiar als altres. Les posicions davant punts concrets (fiscalitat municipal, p.e.) han estat preses d'acord amb un suposat fet diferencial ideològic més que no pas amb criteris d'eficàcia i de ponderada necessitat. Qui pugui que mostri criteris i estudis seriosos al respecte. Tot s'ha fet amb un vulgaríssim joc d'aparences ideològiques on s'ha perdut de vista una qüestió bà-

sica: Governar, amb totes les limitacions del cas, una ciutat amb gent i problemes concrets. On tot és molt concret, i s'ha fet política-ficció.

No ha estat una crisi de contingut ideològic, sinó, una crisi d'eficàcia personal, o d'ineficàcia depèn des d'on es miri, i política. Si els elegits per un defecte de la màquina electoral, haguessin estat uns altres, la qüestió hagués estat tot una altra cosa. Democràticament no es pot estar jugant simultàniament a l'oposició i al poder.

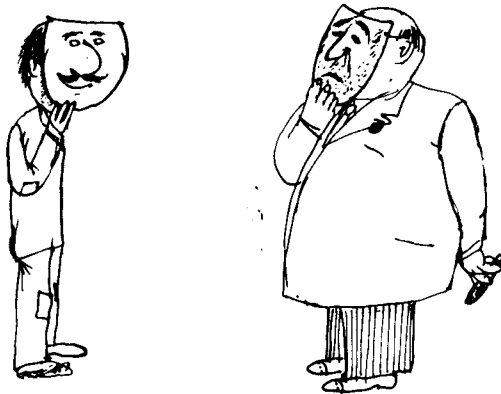
El camí ha estat perillós. L'autèntica oposició extra-murs, inmovilista i nostàlgica ha fet de les seves. (Recordo amb pena certs pamflets. «Y lo que te rondaré, morena»). S'ha creat un aire bròfec que esgarrifa.

Les parcelles de poder, distribució de competències, (presidències i composició de les Comissions) varen ser tolerades per els grups adversaris mai però assumides. Això comportà una desconfiança que en alguns casos es concretava en un sistema bizantí de control, interferència de persones i de grups. Una cosa dita i aprovada avui no ho era demà. Això crea una mala imatge, però sobretot engendrà el desànim. Un govern de concentració, no pot exigir responsabilitat si prèviament no té la corresponsabilitat de tots els seus membres. A la curta això porta al desgovern. Amb desgovern no és possible la democràcia. La democràcia és responsabilitat i respecte.

La crisi, doncs, és el millor inici de solució. Altrament el govern municipal com institució democràtica en sortiria malparat. No crec que ningú fredament en vulgui ser responsable.

Joan Colomé

Il·lustracions per gentilesa de "Cesc"

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS

Bankunión

**EL SEGON
BANC
DE CATALUNYA
TE CASA A:**

GRANOLLERS

Girona, 27 Telèf. 870 38 04

CITROËN **CONCESIONARIO**

Garage ELOY

PEDRO FONT JUANOLA

GRANOLLERS - BADALONA - MOLLET

Reconstruir la Comarca

En el marc del procés de recuperació de les institucions catalanes, les eleccions municipals varen representar una fita important perquè han omplert de contingut els organismes de l'Administració que estan més a la vora del poble: els Ajuntaments. I a través dels Ajuntaments hem pogut iniciar la tasca de reconstruir Catalunya.

Aquesta tasca es veuria truncada de no obtenir les institucions autonòmiques a través de les quals serà possible generalitzar la política de reconstrucció nacional i fer-la viable a nivell municipal.

A Catalunya existeix una tradició institucional que lliga el Govern municipal amb la Generalitat: la Comarca. L'experiència Comarcal que l'Estatut del 32 va propiciar marcava un camí que dissortadament va ser tallat en els seus inicis.

D'altra banda responia a una realitat nacional que ha sofert transformacions importants, les quals han generat grans diferències entre les Comarques, i fins n'han despersonalitzat moltes d'elles.

Partint de l'interès de recuperar aquesta experiència Comarcal, rica però limitada, i adequar-la a les necessitats d'avui, caldrà veure on i com la situem.

La Comarca s'estructurarà a partir d'una possible delegació a funcions de la Generalitat, o es configurarà

d'acord amb la voluntat d'actuació comarcal dels municipis. Això determinarà la forma institucional que pugui prendre i el caràcter administratiu i polític que pugui tenir. Així com el contingut de la reorganització comarcal de Catalunya.

De moment tot són hipòtesis que ni els partits polítics ni la Generalitat provisional han estudiat suficientment.

Però d'altra banda és cert que existeix a Catalunya una dinàmica Comarcal que sorgeix dels Ajuntaments, i que en molts casos passa per la necessitat de coordinació amb altres municipis per a la recerca conjunta de solucions als problemes concrets, i per aquest motiu apareixen arreu intents de mancomunitat. D'altres vegades es manifesta en la unitat enfront de perills que afecten la pròpia pervivència: els grups de l'Alt Pirineu en són un exemple.

Podríem dir que això no te res a veure amb la voluntat política necessària per a Constituir un Organisme Comarcal però seria erroni ja que la necessitat constant de trobar respostes conjuntes als problemes comuns d'uns territoris i la necessitat d'unir-se per a evitar perdre la pròpia personalitat són elements que junt amb la tradició històrica i cultural, poden fonamentar aquesta voluntat política comarcal.

Es molt en base a n'aquesta volun-

tat que la Generalitat sorgida de l'Estatut haurà d'elaborar una política comarcal per a Catalunya.

En definitiva, el procés de recomarcalització, avui, ha de tenir com a protagonistes els Ajuntaments, els únics òrgans de poder que el poble s'ha pogut donar. Qualsevol altre plantejament podria convertir-se en una aventura que no portaria enlloc, i desvirtuaria la voluntat popular.

Per als comunistes, l'experiència de transformar els Ajuntaments, recomarcalitzar Catalunya i obtenir l'Estatut és una experiència apassionant. La transformació de l'Administració, des de baix cap a dalt, és una condició sense la qual el canvi social és impossible. I avui al nostre país es tracta de transformar l'estructura administrativa de manera que esdevingui un veritable instrument d'autogovern en mans del poble. Per això som comarcalistes lluny de tot oportunisme o demagògia. I aquí coincidim amb altres forces de progrés a les quals la fidelitat nacionalista i socialista els ha dut a ser també forces de xoc en la lluita per la recuperació de les institucions.

El debat està obert, i lluny dels interessos partidistes, us convidem a participar-hi.

Anna Bosch

Comité del PSUC
del Vallès Oriental

**Coca-Cola
da más chispa...
a las chicas
y a los chicos estupendos.**

Notícies tràgiques

En el «Pas de Zebra» situat a final del Carrer Girona, el passat dia 16, foren atropellades una dona i dos infants, per un dels molts autos que, generalment van amb excés de velocitat per aquesta cèntrica avinguda que, sense contemplacions, s'hauria de posar-hi mà, perquè no ens haguéssim de lamentar d'accidents consumats. La reacció dels veïns fou molt aparatosa, ja que fon aixecar una barricada com a protesta i per a demanar un semàfor.

Dimecres dia 22, el cos de bombers va mobilitzar-se per apagar el foc que va ocasionar-se en un edifici de l'entrada de Canovelles. L'edifici, propietat d'una casa de mobles, va cremar-se ràpidament i les pèrdues, segons sembla, són de milions de pessetes.

Torneig d'Escacs

El dimecres, vigília de la Festa Major, a les deu de la nit, en el Casino-Club de Ritme, es jugarà un interessant Torneig d'Escacs al que hi participaran jugadors de Caldes - Casino - La Garriga - Els Gorchs - Granollers - Parets del Vallès - Santa Perpètua i Torelló.

Granollers - La Garriga

El dijous, a les 7 de la tarda, en el camp de futbol del carrer Girona, jugaràn els primers equips l'Olimpic La Garriga i l'Esport Club Granollers, un partit amistós en motiu de la Festa Major 1979, a continuació farà la seva presentació el nou equip granollerí E. C. Gramics que jugarà contra l'equip d'aficionats del R. C. D. Espanyol.

Exposició social i Vermut de Germanor

La Societat Coral Amics de la Unió, amb motiu de la Festa Major, presentarà en el seu local social de la Plaça de la Porxada, una Exposició de fotografies de les excursions i actes que ha celebrat en el transcurs de l'any i els treballs realitzats pels components de la Coral Infantil, durant les vacances.

Aquesta exposició social, serà inaugurada el divendres, a les dotze del migdia. També conservant una tradició el diumenge al migdia, es celebrarà el típic Vermut de Germanor.

Concert de Jazz

A la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, el proper divendres 31 d'agost, a les deu de la nit, tindrà lloc un Concert de Jazz, a càrrec de Vincenç Vacca i el seu conjunt, organitzat per Joventuts Musicals Granollers.

Per la qualitat d'aquesta agrupació, una de les millors en l'actualitat, esperem que els nombrosos afeccionats al Jazz, es mobilitzaran, i no es deixaran perdre aquesta nova ocasió d'escoltar l'extraordinari músic granollerí que és el noi de Can Vacca.

Servei d'urgències

Practicant A. T. S.

Injecció - Sueros Presa de Presió Arterial

H O R A R I

Diari: de 9 a 1 matí

de 5 a 9 tarda

Festiu: 10 a 1 matí

Carrer Travesseres, 29

Telèfon 670 31 43

GRANOLLERS

Exàmens de Música

L'Escola Municipal de Música ha efectuat els Exàmens de Fí del Curs 1978-79.

El tribunal examinador el formaven dos grups de catedràtics del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona dirigits per Pere Vallibera i Ricard Valls, Director i Sots-director, respectivament, del dit Conservatori barceloní que la nostra Escola n'és filial.

Amb un total de 503 alumnes matriculats per l'exàmen, el resultat de les qualificacions fou el següent: 142 excel·lents, 105 notables, 100 aprovats, 99 aptes, 34 suspens i 23 no presentats..

El «Premi Joan Altisent» fou guanyat per l'alumna Immaculada Camp i Vila, del 5è curs de Guitarra, deixeble del professor Rafael Fernández El jurat del Premi, estava format pel tribunal d'exàmens per part del Liceu i per Josep M.ª Ruera, Pere Molins i Jordi Sauri, per part de l'Escola, així com també pel Batlle de la ciutat, en Rafel Ballús.

Acordant-se a proposta del senyor Jordi Sauri i d'acord amb tot el jurat, d'otorgar una Menció Honorífica a Eva Herlin, del 6è curs de Piano de les classes del professor de la nostra Escola, Gérald Behncké.

Un greu perill

Ens han dit que al davant del Col·legi Granularius, al carrer Josep Umbert, hi ha tres pous a ras de terra, que representa un greu perill per a tots els vianants.

Avancem-nos als fets i posem-hi remei abans no arribi el desastre. Ens sembla una manca de civisme, per part dels responsables.

Junta Directiva de l'Esport Club Granollers

Els granollerins que faran la tasca de desenvolupament del Futbol, a la nostra ciutat, en la propera temporada 1979-80, seran:

Josep Torrent i Blanch, president; Pere Moyano i Climent, Josep Asmarats i Molins i Miquel Cubells i Martí, vice-presidents; Pere Mauri i Camps, secretari; Francesc Moral i Robledo, tesorers; Miquel Donnay i Richarte, relacions públiques; Lluís Torres y Garrell, Miquel Galbany i Corbera, Josep Garrell i Soto, Jaume Pi i Busquets, Josep Arenas i Garrell, Fermín Meliz i Garcés, Francesc Torras i Bejarano, Joan Alvarez i Lafuente Joan Oña i Vallcorba i Joan Martí Torres i Garrell.

Senyor Director de «Plaça Gran»

Benvolgut amic:

En el darrer número de la publicació, del mes passat, en l'article signat per mi amb el títol «Transcendència de l'arribada del tren a Granollers» hi hagueren unes translineacions que modificaven el sentit de bona part de l'escrit. Efectivament en la quarta línia de la segona columna un salt de les galerades porta a la darrera ratlla de la plana, la continuació del paràgraf, que calia que fos així: «Seria l'any 1919 quan es veieren els primers camions per la ciutat. El que sota-signa recorda encara el primer que veié aquell any, un camió Berliet, en dia de mercat, procedent de la venda dels vehicles d'aquest tipus...».

Aiximateix en la línia 15 de la tercera columna ha de dir: «La nova estació prevista ja l'any 1927... i la continuació des de la 4.ª ratlla de la segona columna. De la manera que quedà l'article esmentat em fa dir que el primer camió que vaig veure va ésser l'any 1958.

Moltes gràcies per l'aclariment.

Nou Comissari

El passat dia 23 de juliol, hi hagueren modificacions a la Comissaria del Cos Superior de Policia de Granollers. El Comissari fins ara Manuel Santos que ha cursat una bona primera part, entregà el relleu a José Manuel Reyes.

Esperem que la seva actuació arribi a bon terme, sense entrebancs.

Plaça Gran ha estat rebuda pel nou Comissari, el qual ha manifestat la seva il·lució per a continuar la labor iniciada pel seu antecessor, oferint-nos la seva col·laboració en tot allò que estigui al seu abast.

El senyor Reyes és un canari-català que sembla coneixedor de la història i els problemes del nostre País. Benvingut.

Defuncions:

Del 8 de juliol al 18 d'agost, a Granollers, han mort:

Jaume Baró i Roura, 83 anys; Jacint Costa i Font, 58 anys; Climent Algueró i Rocamora, 87 anys, Vidu de Rosa Baeza i Soler; Anna-Manuela Gayardo i Pérez, 80 anys, Vidua de Miquel Hernández i Fernández; Xavier Fernández i Planella, 45 anys de Lliçà d'Amunt; Emília Arriaga i Torres, 73 anys; Lluís Bellavista i Bot, 55 anys; Simón García i Conde, 83 anys, Vidu d'Anna Martos i Garrido; Dolores Nogales i Carrasco, 82 anys, Vidua de Josep García i Ortis; Enriqueta Bosch i Cibera, 66 anys; Antoni Dalmau i Badia, 68 anys; Encarnació Godayol i Grespi, 76 anys, Vidua de Francesc Pujol i Mallorquí; Carme Ortega i Pérez, 65 anys; Alfons García i Avila, 74 anys; Angela Icart i Casacuberta, 73 anys; Didac Sola i Fernández, 81 anys, Vidu de Josefa Aranda i Jiménez; Joan Rió i Mañà, 57 anys; Joaquina Armazabal i Mon; Antònia Viñolas i Pou; Josep Bernabé i Berrueto; Antònia Riera i Caballé; Salvador Pascual i Vidal; Josep Boter i Merí; Pilar Fernández i Pla; Antònia Gil i Nogales; Catalina Mañas i Munuera; Maria Grau i Castellà; Josefa Ruiz i Rubio; Josefa Torrejón i Noveillas i Francesc Navas i Guerrero.

11 DE SETEMBRE PER LA INDEPENDÈNCIA NACIONAL

Dissabte, 8 de setembre del 1979, a dos quarts de vuit del vespre CONCENTRACIÓ A LA PORXADA:

VETLLADA POPULAR

PROGRAMA:

Festival de Cançó: Miquel Tena i Oscar Mas
Projecció de la Pel·lícula VOLEM L'ESTATUT PARLARAN:

Lluís M.ª Xirrnacs, Llorenç Pelàez i Salvador Casanova

ORGANITZA:

Bloc d'Esquerres d'Alliberament Nacional de Granollers
(E.R.C., P.S.A.N., I.P.C., Assembla de Catalunya, independents)

SALVADOR LLOBET

Ens cal saber on volem anar

«Si et proposes de pujar a Montserrat, pot ésser que no passis de Montistol. Si et proposes d'atènyer Sant Jeroni, pel cap baix arribaràs a Montserrat.»

Vet ací un estiu calent, políticament parlant. Sobretot pels catalans, és clar. La qüestió que ens angunieja pot ser resumida amb molta brevetat: quin serà el gruix de les retallades que haurà de patir el projecte d'Estatut de Sau en el seu camí de l'amargura vers l'aprovació parlamentària? Perquè de retallades n'hi haurà, ningú no en dubta. I els primers a no dubtar-ne són els mateixos parlamentaris, catalans o no. Seran poques o moltes? Essencials o marginals? de fons o de detall? Heus ací el desllorigador.

D'entrada sembla evident que els parlamentaris catalans, artífex de l'Estatut de Sau, no les tenen pas totes. Tan és així que ja han iniciat una tasca per a la qual sempre han demostrat una ben migrada o nul·la predisposició: mobilitzar el poble. Una mobilització, és clar, tan assenyada, que als polítics de la «meseta», visceralment anticatalans, ells, no els farà ni pessigolles. Hom arriba a tenir la sospita que l'actual i insòlita fallera mobilitzadora respon més al desig de cercar una justificació si van mal dades que no pas a l'esperança d'evitar els possibles i probables estralls. Ben comptat i debatut tot el que està passant avui era perfectament previsible. Algú ha definit l'home com l'animal que ensopega dues vegades amb la mateixa pedra. Sembla demostrat que l'home català hi ensopega trenta.

Sigui com sigui, som al ball i hem de ballar. I hauré de ballar el ball que toquin. El que toquin a Madrid, s'entén. Com sempre. No donem per a gaire cosa més. El mínim que caldria exigir-nos, però, seria de no caure en un immens pecat col·lectiu d'autoengany, més o menys fomentat des de les altes esferes polítiques del país. N'hi ha símptomes abundosos. Vegeu-ne, per exemple, un de ben escruixidor: una partit polític extraparlamentari, el nom del qual preferiria oblidar, ha empastifat els carrers barcelonins amb un cartell que diu, ni més ni menys, això: VISCA L'ESTATUT DE SAU!

Resulta absolutament incomprendible que un partit polític, pretesament d'esquerra, a més, i que diu defensar l'autodeterminació, vulgui o intenti ensarronar el poble, com si el poble tingués la mateixa candidesa d'un nadó. Justificar la frase, si és que té cap justificació, —i jo personalment crec que no la té— exigiria una llarga i complementà-

ria explicació. No, no es pot dir, així, alegrement, VISCA L'ESTATUT DE SAU! Encara que, si us plau per força, hàgim d'acabar per empassar-nos-el.

L'estatut de Sau, tanmateix és ben poca cosa, cal convenir-hi. Algú ha pretès comparar-lo, atribuint-li fins i tot certs avantatges, a l'estatut del 1932. Per tal de demostrar la falsedat de l'afirmació n'hi ha prou, i no és pas tan difícil, amb donar una ullada a la tasca legislativa del Parlament de Catalunya en els pocs anys de vigència de l'estatut del 32. Qui afirmi que l'estatut de Sau, ni que fos aprovat en la seva integritat, permetria una tasca semblant menteix descaradament. D'altra banda és ben impensable que no hi facin cap retall, fins i tot en qüestions fonamentals. L'estatut que sorgirà de les «cortes españolas» pot molt ben resultar un avortament inaprofitable.

Amb tot, una actitud «possibilista» i alhora honesta, podria defensar, mica ençà mica enllà, això: *aquest estatut que ens han «donat», o que la «constitució» ha permès, és una merda. Malgrat tot, però, l'hem de votar afirmativament perquè no tenim cap altra alternativa.* Aquesta actitud, si més no, podria ser correcta per a tots aquells que estiguin ben convençuts que d'alternativa real no n'hi ha. Voldria dir que els catalans, —i els seus representants— són conscients que l'estatut de Sau, retallat o sense retallar, no constitueix cap fita abellidora, contràriament al que sembla insinuar el VISCA L'ESTATUT que tant m'ha esgarrifat. Ni l'estatut de Sau, ni el del 32, ni el de Núria, ni qualsevol altre, tinguem-ho clar, no pot satisfer les justes i legítimes aspiracions del poble català. Un poble que s'afirma com a nació. Qualsevol avantatge, doncs, que ens sigui «gentilment» ofert des del centre peninsular, no podrà ser considerat al·traient que com a un pas endavant vers l'objectiu darrer d'una nació. De tota nació, aquí i a qualsevol altre indret del món: la independència.

És humà i respon a una justa impaciència, voler avançar vers l'objectiu final a grans gambades. Malauradament el nostre tarannà, tan pacifista i assenyat, amb una interpretació del «seny» que tantes males passades ens ha jugat en més d'un tombant de la història— no ens permet, avui per avui, d'avançar amb passes de gegant. Potser sí. No

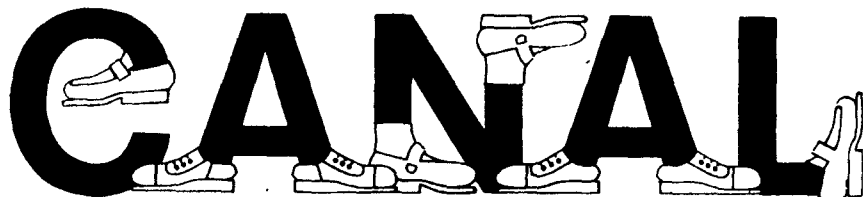
s'hi val, però, a voler celebrar cada minsa i escarransida passa com si fos una victòria plena i total. Qui s'hi avingui voldrà dir que ha pactat amb l'enemic de sempre: el centralisme opressor de les nostres llibertats i dels nostres drets. Qui s'hi avingui evidenciarà la temptació de romandre instal·lat per «in secula seculorum» en una migrada autonomia, quasi simple descentralització administrativa. Qui s'hi avingui haurà negat, implícitament, que el poble català constitueix una nació. I molt em temo que la política que es mena avui, fins i tot per part d'alguns sectors que es proclamen nacionalistes, és flagrantment contradictòria i volgudament confusional. I això és greu. Ens cal saber d'on venim, però també ens cal saber on volem anar.

Algú objectarà que la independència és una utopia. I bé: el terme «utopia» només té sentit en funció de l'interval temporal que hi estaforem entremig. Allò que pot semblar utòpic demà, pot no ésser-ho la setmana vinent. En el nostre segle estem vivint espectaculars avenços que en el segle passat, només, haurien semblat utòpics. I, al capdavant el nostre demà col·lectiu serà molt condicionat per la configuració que prengui l'Europa del futur. Una Europa en la qual els problemes nacionals, més o menys semblants als de Catalunya, hi són a balquena. Problemes nacionals que potser algun dia caldrà solucionar d'una vegada per sempre.

Insisteixo: en qualsevol lloc del món, —tret de Catalunya, pel que sembla— tota NACIÓ tendeix, inevitablement, a la INDEPENDÈNCIA. Repasseu, si us plau, l'encíclica famosa de Joan XXIII, «Pau a la terra». I si faig esment d'aquest personatge i d'aquest text, i no pas de Marx o de Lenin, és per tal de no intranquillitzar cap consciència benpensant. Per tant, ni que la nostra independència s'arreglerés dins la categoria dels impossibles absoluts, —suposició objectivament falsa— ens caldria mantenir-ne la voluntat com a objectiu just i desitjable. Objectiu que condicionaria tota la nostra actuació individual i col·lectiva.

Certament, ens cal saber on volem anar. I tenir-ho ben clar. Als Països Catalans, com a poble, ens hi va la pell.

Salvador Casanovas i Grané

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELEFON 8708560

SANITAT

Hem volgut fer un anàlisi dels serveis sanitaris a Granollers. Hem demanat a les nostres entitats sanitàries una estadística dels seus serveis per saber on som i a partir d'aquí decidir entre tots on volem anar, o millor dit: Què necessitem.

Que la Medicina Rural resta postergada ho evidencia Joan Guarch de l'Ametlla del Vallès en les seves respostes. El Dr. Lluís Triquell parla de l'evolució positiva del servei de farmàcia del nostre Hospital. Donem compte també de la celebració anyal de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears a la capital del Segre.

Fem també una breu síntesi de l'aportació ciutadana de la Creu Roja.

D'altra banda presentem un estudi sobre l'Ambulatori del Vallès des de la seva fundació.

La Policlínica del Vallès i la Mútua del Carmen ens obren també les seves portes.

La Medicina Rural, la gran abandonada

Donada la importància del tema sanitari, hem cregut seria interessant pulsar l'opinió d'un metge rural; és ben segur que els grans problemes ho són per a tots igual, però que el metge de poble, en té d'altres i de difícil solució que no té el metge d'una ciutat.

Hem recabat doncs les esperances del Dr. Joan Guarch i Corcelles metge de L'Ametlla del Vallès des de fa molts anys. No cal dir doncs, ja que de tots és coneguda l'abnegació que han de tenir tots els que volen exercir medicina rural. Per a ells, no hi ha ni diumenges, ni dijous, ni nits ni vespres... Han d'estar «al peu del canó», les vint-i-quatre hores del dia. Tenen els dies reglamentaris de vacances, però això sí, sempre que trobin qui els faci la substitució. Per a tots ells el nostre respecte i la nostra admiració.

Les nostres preguntes han estat aquestes:

Quin és el problema sanitari més greu en els pobles?

Quines podrien ser les solucions?

La creació d'uns serveis d'urgència per àrees geogràfiques podria paliar els déficits?

Planifica els serveis de L'Ametlla i rodalies. Com ho solventaries?

En aquests moments de canvi de les estructures sanitàries del país, i no sabent encara si podrem tenir una sanitat autònoma, o, com en tot, haurem de petjar en unes directrius generals, es fa difícil contestar a l'enquesta de Plaça Gran sobre els problemes de la sanitat rural, però a casa nostra crec que l'estructura de la nova sanitat es simplifica i les capitals comarcals tenen una importància decisiva en la seva solució.

Els problemes més importants que tenim als pobles són els d'impulsar la medicina preventiva, el control de la medicina assistencial i hospitalària i resoldre els serveis d'urgència.

Les solucions poden ser: fer un pla general, ordenat i eficient de vacunacions impulsant l'antitetànica, importantíssima en el nostre medi i que està del tot abandonada, crear la fitxa sanitària individual obligatòria, tant necessària com el document nacional d'identitat i campanyes per a la prevenció i control de la hipertensió, i contra l'ús del tabac i l'abús de l'alcohol per mitjà de l'educació sanitària de la població.

La creació dels serveis d'urgència són un imperatiu per a la bona assistència de la població, serveis fins ara completament i conscientment oblidats i de fàcil implantació si es tingué un mínim de dignitat, però està vist que ningú no té interès en arranjar aquest problema mentre el metge rural els pugui cobrir

hipotèticament amb la infamant guàrdia de 24 hores i en detriment de tota la població.

La planificació d'aquests serveis es simplificaria radicant-los a la capital de la comarca (en el nostre cas Granollers, on, afortunadament disposem de centres hospitalaries eficients i de tota garantia), ampliant els equips d'urgència amb especialistes de guàrdia (no pot ser, per exemple, que per fer una extracció de cos estrany enclavat a laringe, per manca d'especialista es traslladi el malalt a Barcelona i passi 8 hores de dolor i angoixa) i dotant-los d'unes poques furgonetes amb llitera, ràdio telèfon i equipa-

des amb oxigen i botiqui per resoldre tota classe d'emergències pel trasllat (si hi ha lloc) del malalt o accidentat al centre quirúrgic, mèdic o unitat d'atencions mèdiques intenses amb la màxima celeritat, i tot això en un radi de 12 Km. és perfectament assequible.

Estic segur que aquestes simples mesures millorarien considerablement l'assistència sanitària de les poblacions rurals i no caldria pensar en els centres primaris de salut a construir entre diverses poblacions, poc rendables pel seu cost i per oblidar al trasllat dels malalts a fer, els reconeixements fora de la població.

EL METGE RURAL

DISPENSARI AL CARRER TRAVESSERES N.º 29

Aquest és un dispensari de caràcter particular. Està obert al públic, diàriament, de 9 a 1 el matí i de 5 a 9 a la tarda. Els diumenges i festius, solament funciona els matins.

El servei consisteix en donar injeccions, per personal diplomad. No cobreix però, serveis a domicili.

Ambulatori del Vallès

Fins a final de l'any 1968, hi havia a Granollers un petit centre que feia marxar tota la qüestió administrativa i, alhora, en uns petits despatxos, funcionaven alguns serveis de consulta. Els metges adherits a la seguretat social feien gairebé tots la visita als seus despatxos particulars, en horaris pre-establerts. Granollers en poc temps, havia començat a augmentar d'una manera considerable, així com també tot el seu entorn. Fou en aquest any 1968, concretament el dia 2 de setembre, que es posà en marxa el nou edifici destinat al servei de consultes i urgències de la Seguretat Social a Granollers. Granollers comptava en aquells moments amb: 28.637 habitants.

El dia 15 d'octubre es féu la inauguració oficial pel llavors ministre del treball Jesús Romeo Gorria. El nombre de famílies assegurades, en aquella ocasió, era de 35.826.

El servei, en aquella primera tongada, comptava amb: 14 metges de capçalera; 3 pediatres de capçalera i 1 pediatre consultor.

Dos equips d'especialistes del primer grup, és a dir: De cirurgia, digestiu, odontologia, oftalmologia, otorrino, pulmo-cor, traumatologia. Un equip d'especialistes de tocologia. Especialistes del segon i tercer grup: De dermatologia, endocrinologia, ginecologia, neuro-psiquiatria, i urologia. Cinc infermeres, més uns quants auxiliars de clínica, cobrien el total de personal auxiliar.

El total de visites en aquell mes de

setembre del 68 van ser de 15.100. L'inspector de la zona des de l'any 1966 és D. Pedro Saura García que fins l'any 1972, alternava la seva feina entre Vic i Granollers. Del 72 ençà, la seva labor ha estat feta solament a casa nostra.

JUNTA FACULTATIVA

Aquesta entitat es regeix de la següent manera: Hi ha una Junta facultativa que es reuneix cada primera quinzena de mes. La Junta facultativa està formada per dos metges de capçalera, dos pediatres i un especialista de cada branca.

Aquesta Junta ha d'informar de tot el funcionament, i problemes tècnics a la Junta de govern. En aquesta hi estan integrats: un especialista quirúrgic i mèdic, un metge de capçalera,

ra, l'administrador, el director del Centre, el Sots-director mèdic provincial, interventor provincial i quatre representants sindicals (cal dir, però, que des de la desaparició del sindicat vertical, aquests llocs, han restat sense cobrir) Aquestes Juntes, es renoven cada quatre anys.

Sembla ser que el pressupost per al manteniment, costos material, etc., és d'uns vint-i-cinc milions de pessetes (això, de tota manera, ho sabem per Ràdio Macuto, ja que és difícil de treure'n l'aigua clara).

Els horaris estan organitzats en dos torns: de 8 a 2 del matí, i de 3 a 9 de la tarda.

Funciona un servei d'urgències, des de les 5 de la tarda fins a les 8 del matí, integrat per un metge, un practicante i un zelador. Potser, per a la primera època, era força adient, però vistos els números actuals, pensem que és tan minso que hem de considerar-lo INADEQUAT.

Volem donar algunes dades referents a l'assistència donada i en nombre d'usuaris durant un mes, per a demostrar la gran insuficiència per a la nostra ciutat de l'esmentat Ambulatori. Hem escollit el mes de desembre de diversos anys.

DESEMBRE DE 1970

Famílies afiliades entre Granollers i Comarca, 41.167. De Granollers, 13.665. El nombre de metges, era el mateix que el 68. S'hi incorpora, però, un equip d'especialistes del primer grup.

Quatre centres

Per fer un servei sanitari, que el beneficiari dirà si és bo, o és dolent, o simplement correcte, hi ha quatre centres a la Ciutat:

- HOSPITAL GENERAL
- AMBULATORI DEL VALLÈS (Assegurança Social)
- POLICLINICA DEL VALLÈS
- MÚTUA Ntra. Sra. DEL CARME

A l'hora de classificar-los es podria parlar de medicina estatal, privada, mutual... etc. És evident que, si exceptuem l'Ambulatori, no hi ha cap centre que directament o indirecta obeeixi a aquesta classificació.

Que la medicina és cosa complexa ens en dóna fe la barreja de sectors implicats en aquest servei.

La medicina és quelcom complicat? Potser sí.

Però és tal com la tenim ara i aquí.

l'any 1968 foren ateses 15.100 persones i l'any 1978: 65.919

Total de visites realitzades: 16.735 a l'ambulatori. 2.421, a domicili. De maternologia, 325. Es van donar 3.200 injeccions. Es van fer 649 radiografies i 163 electrocardiogrames.

DESEMBRE DEL 72

47.769 famílies afiliades, 16.322 de Granollers.

Igual nombre de metges i especialistes que el 1970.

520 visites d'urgència a l'ambulatori, 250 a domicili. Primeres visites i successives per un total de 11.924. Radiografies, 2.847 i injeccions, 4.921.

DESEMBRE DEL 75

64.099 famílies afiliades, 20.223 de Granollers.

Metges de medicina general, 21. Incorporació d'un nou equip d'especialistes del Primer grup. En aquest moment ja n'hi ha quatre. De pediatres, 6. Visites d'urgència a l'ambulatori 806, a domicili, 201. De medicina general 15.037, d'especialitats, 17.109, que fa un total de 33.153.

El nombre de radiografies, fou de 28.666, d'injeccions, 4.200, i d'electrocardiogrames, 463.

DESEMBRE DEL 78

Famílies 64.550, 24.266 de Granollers. Metges de capçalera, 23. Pediatres, 7. S'incorpora un cinquè equip del primer grup.

Visites d'urgència, 708, de medicina general, 33.974, d'especialitats, 31.919. Fa un total de 65.919. Electrocardiogrames, 1.320. Radiografies, 12.625. Injeccions 13.582.

Podríem resumir dient que els números, són molt eloqüents. En època de l'any sense epidèmies, hi ha problema. Quan aquesta època és dolenta, no cal dir com s'agreuja i pel que fa a urgències, pitjor. Si el metge que està de servei que continua essent un, és fora, no queda cap responsable facultatiu. Que si per qualsevol emergència cal ingressar el malalt, el problema continua essent greu, ja que les places de què disposem a Granollers són insuficients. És de lamentar que, en moltes ocasions, s'hagi d'enviar a Barcelona, Hospitalet, etc., malalts greus per manca de llits.

LA PREVISIÓ, FACTOR DECISIU

En aquest camp la previsió juga un paper important i diria jo, decisiu, per al futur. No esperem el col·lapse, que podria dur-nos al caos, per a posar mà a tan delicada situació.

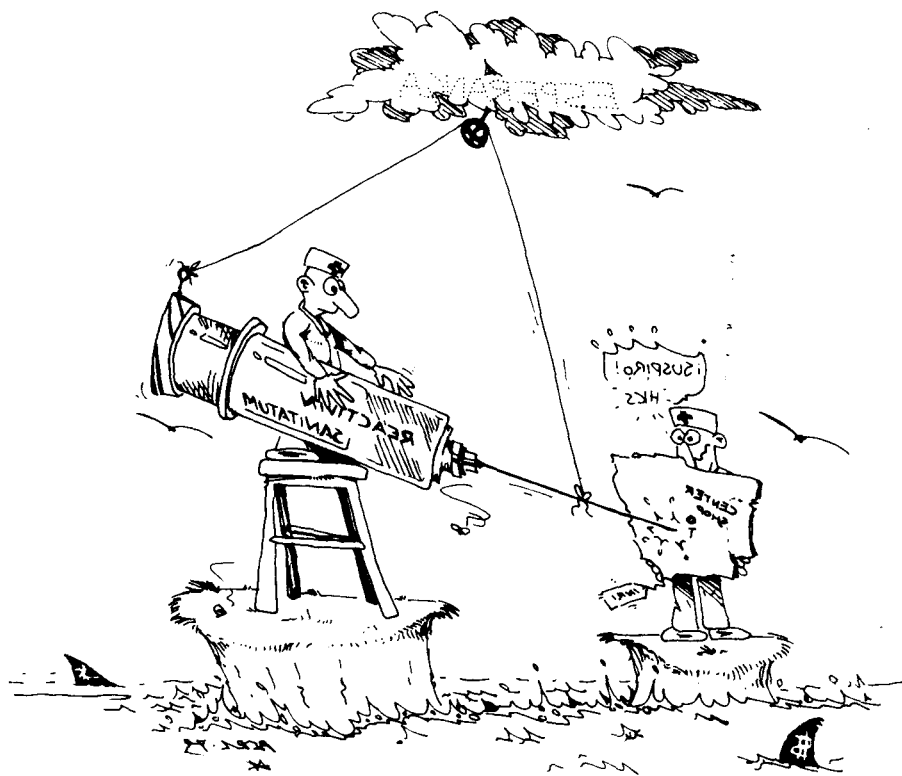
Pensem que l'assistència ha d'estar ubicada als barris perifèrics, igual que ho està al centre. No podem obligar el trasllat per a unes revisions mèdiques a persones que la poden

rebre als seus barris. Can Bassa, Barri Bellavista, etc., per dir-ne alguns, poden servir de model.

Un centre per a grans especialitats, si convé ubicat en un lloc concret, però la medicina general i la pediàtrica, cal que estiguin a cada barri, a l'abast de tots. Volem recordar que el cens actual és de 42.868 habitants.

M. P. T.

GRANOLLERS
compta amb 71 Metges i 18 Farmacèutics
Comarca del Vallès Oriental
en té 180 i 48 respectivament

A petició del Consell Comarcal, i per la Direcció General de Madrid, ha estat autoritzada la creació de dos mòduls mèdics per a consultes i urgències de la Seguretat Social, pel que fa a medicina general i pediàtrica. La seva ubicació està sotmesa, als locals o terrenys que siguin aptes. Si de local es tracta, és necessari que tingui entre 500 i 600 mts.²

Nosaltres apuntàvem en la necessitat que hi havia en les zones perifèriques. Podríem doncs dir que el lloc ideal seria la zona de Palou per una banda i a partir del barri Lledoner per l'altra. Enhorabona i al gra.

1979

**1ª COPA Velocidad
125 Junior**

STREAKER

! La Hora Junior !

Velocidad Circuito

9.09 Circuito Calafat
6-7.10 Circuito Jarama
21.10 Las Atalayas (Alicante)

Resistencia Circuito

28.10 3 Horas de Resistencia Circuito Calafat

Carreras en Cuesta

16.09 XXI San Feliu de Codinas (Barcelona)
16.09 III Subida Los Molinos (Madrid)
16.09 Subida Sto. Toribio (Santander)
23.09 Subida Puerto Bañeres (Alicante)
23.09 Subida a Apies (Huesca)
30.09 Subida Engolasters (Andorra)
30.09 Subida al Puerto de Ibi (Alicante)
14.10 La Rabassada (Barcelona)
14.10 III Cuesta La Reina (Málaga)
14.10 Subida a La Bien Aparecida (Santander)

Puntuan los dos mejores resultados

Información e inscripciones en cualquier concesionario oficial.

BULTACO

Colaboran:

**Concesionari oficial
per a Granollers i Comarca**

Auto/Moto

SASTRE S/A

**Avda. Joan Prim, 5 - Tel. 870 54 54
GRANOLLERS**

La Medicina de Capçalera vista pel Doctor Cardona

Parlar de Sanitat, sense l'opinió d'alguna persona immersa en la «qüestió», pensem que no seria del tot vàlid; vet aquí, què en pensa, i què voldria que fos el Dr. Agustí Cardona, metge com diu ell d'infanteria, vinculat a Granollers en el transcurs de 18 anys.

—Quants anys fa que ets metge i quants a Granollers?

—Fa 26 anys que sóc metge, precisament l'any passat vàrem celebrar les nocces de plata de la promoció. A Granollers, vaig arribar-hi el gener de l'any 1961, per tant, fa més de 18 anys que exerceixo en aquesta ciutat.

—Com veus la Medicina. Creus que ha d'ésser socialitzada?

—En la Medicina a nivell hospitalari, tant si es tracta de malalts quirúrgics com mèdics, inclús per aquells que no necessiten hospitalització, però que són realment difícils, crec que és necessària la socialització. La medicina de diagnòstic i també la curativa, d'acord amb els darrers avenços científics i tecnològics, la fan del tot inassequible a la majoria de famílies, donat el seu preu.

L'anomenada medicina primària, és a dir, la de capçalera, pediàtrica i inclús potser la d'especialista, podria no ser-ho. El malalt però hauria de tenir plena llibertat per a escollir el metge o especialista que cregués més adequat, i et diré més, crec, que seria l'única manera que la tan repetida relació metge-malalt fos òptima. Una altra cosa que justifica aquesta meua idea, és que la majoria de malalts que veiem a la consulta, són funcionals (predominen en gran manera sobre els orgànics) i curen amb el diàleg que han mantingut i la pastilla que els ha receptat, aquell metge en el qual ells tenen posada la seva confiança.

(Realment podem pensar, en veure com parla el Dr. Cardona i la seva manera senzilla de dir les coses, que els seus malalts, confien en les seves paraules).

Un treball de 10 hores diàries

—Consideres ben remunerat el teu treball a la Seguretat Social, pel temps que hi dediques?

—Pel temps que hi dedico, no ho estic, ja que, tot i que avui dia està de moda no treballar, sóc encara dels que treballo més de 10 hores diàries.

—Quantes cartilles tens i quin terme mitjà de visites diàries fas? Quantes a l'ambulatori?, i quantes a domicili

—No t'ho sé dir exactament, no fa gaire temps que tenia una assignació molt elevada, però en crear-se noves places, me'n van treure més de 500. Jo penso que actualment en tinc al voltant de 1.000 i has d'afegir-hi uns 400 pensionistes tèxtils.

En termes generals, des de finals de setembre fins al mes d'abril, he fet unes 100 visites en consultori i de 10 a 15 a domicili. A partir de maig fins a setembre, al voltant d'un 60 consultori i unes 6 a domicili.

D'aquestes visites de consultori, solament el 50 % són actes mèdics; l'altre 50 % acostuma a ser feina burocràtica, és a dir, petició de receptes, comunicats d'altres i baixes, volants per especialistes, etc.

Granollers: Dèficit de llits

—Creus que són suficients els llits de què disposa Granollers per atendre les seves necessitats i les de la seva zona d'influència?

—Potser no t'ho contestaré prou cor-

rectament, ja que estic bastant desconnectat dels centres hospitalaris de Granollers. Et puc dir no obstant, que temps enrera, alguns dels malalts que ingressava a l'Hospital, eren enviats a Barcelona per falta de llit; això ha disminuït amb l'última ampliació. Ara s'envien solament aquells que per la seva gravetat necessiten d'una hospitalització més elevada, vull dir que els mitjans per a atendre'ls com necessiten no els tenim a Granollers. Crec però que estem molt deficitaris.

—Els Serveis d'Urgència de l'Ambulatori els consideres suficients? Podries fer alguna proposta?

—Si es fessin les urgències que en realitat ho són, possiblement seria suficient el metge que tenim actualment. El problema radica en el fet que la gent considera urgent moltes coses que en realitat no ho són, i per tant el servei d'urgència augmenta molt. Cenyint-nos a la demanda actual, jo proposaria: tres metges per servei d'urgència. Dos farien el torn de les 5 de la tarda fins a les 9 del matí. L'un podria encarregar-se de les urgències a domicili i l'altre, de les de l'ambulatori. El tercer faria el torn de les 9 del matí a les 5 de la tarda, i seria fonamentalment per a domicilis, ja que les que arribessin a l'ambulatori, podrien fer-les qualsevol dels metges de medicina general, que hi treballen en aquells moments.

(Sembla de pura lògica i no pas difícil de solventar; bona dosi de sentit comú, faria miracles en tots els camps).

—Si el malalt té dret a escollir el metge que més li agrada, opines que el metge, hauria de tenir opció a dir, qui no vol?

Plantejat d'aquesta manera, t'hauria de dir que sí, ja que si tots tenim unes obligacions, hem de tenir uns mateixos drets. No obstant, en el cas del metge, crec que hem de matitzar una mica. Un facultatiu, abans de rebutjar un pacient, ha de pensar que és una persona que sofreix, que està malalta, i això, mereix un respecte i una consideració. Sabem que hi ha molts assegurats

a la Seguretat Social, que canvien de metge com si ho fessin de camisa, per coses banals. El metge, ha de meditar abans de rebutjar-lo i solament pot fer-ho per una causa molt justificada.

Futur negre

Calen grans solucions

—Com veus el futur de la medicina? Creus necessari que hi hagi «números clausus» per entrar a la Facultat?

—El futur el veig molt negre, no tan sols pel nombre d'estudiants que hi ha a les Facultats, que es trobaran en un termini molt curt, que tindran un títol, una llicenciatura en medicina i cirurgia, que no els servirà per a res més que d'ornament cultural, i que els serà difícil d'obtenir un lloc de treball, bàsicament, perquè la qualitat que se'ls haurà impartit, serà molt dolenta.

No es pot permetre que un estudiant acabi la carrera i no hagi pogut auscultar un «soplo» cardíac, un estertor pulmonar, no hagi palpat un sol fetge, i inclús moltes vegades, no hagi vist mai un malalt. Són tants els estudiants, que no hi ha manera que puguin fer les pràctiques corresponents.

Jo et puc assegurar que per a ésser bon metge, s'ha d'haver vist molts malalts. La medicina s'aprèn amb la pràctica diària, i amb el malalt. Aquest, és el que t'ensenya la medicina. No sé, si el «números clausus» pot solucionar-ho; estic però segur, que així, no pot continuar.

—Si poguessis tornar a començar, escolliries novament medicina, l'art de curar?

—Sense dubte, sóc un enamorat de la meua professió; em sembla que si no fes de metge, no sabria què fer. Sóc també optimista, malgrat de tan negre com he descrit el futur, crec que es trobarà una bona solució.

—Com passaràs les vacances?

—La meua dona i els fills passen l'estiu a la platja; jo hi vaig esporàdicament i el mes de vacances, fonamentalment el que faig, és dormir molt, nedar, prendre el sol, jugar a tennis, llegir i fer alguna excursió amb la família.

Tant de bo que aquest humanitarisme que deixa entreveure l'amic Cardona en les seves respostes, sigui un comú denominador de la nostra medicina a Granollers.

A ben segur, aquest contacte metge-malalt del que ens fa referència, seria un bon camí per arribar a construir aquesta societat de la que tant es parla, i tant poc es fa, per a conquerir.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Dra. M.ª A. Casanovas i Fuster

Coll, nas i orella

Dijous de 10 a 1 □ Dilluns, dijous i divendres, de 6 a 8

Santa Elisabet (Corró), 11, 2.^{on}, 1.ª □ GRANOLLERS

Evolució positiva del Servei de Farmàcia de l'Hospital

Les característiques de l'hospital modern són molt diferents de les que tenien els hospitals d'anys enrera. L'evolució d'aquests centres de salut ha estat en molts dels casos sorprenent, fins arribar a uns extrems de tecnificació que a vegades pot ésser, tanmateix, qüestionat.

El Servei de Farmàcia és un dels serveis que més ha evolucionat dins de l'hospital en els darrers anys al nostre país. El canvi, però, ha estat de tipus conceptual, més de tipus tecnològic, doncs s'han adoptat les modernes concepcions de la Farmàcia d'arreu del món; i s'han portat a terme experiències que comencen a donar resultats positius.

El Servei de Farmàcia, en l'actualitat, està donant més suport als aspectes del medicament que incideixen més sobre el malalt. L'objectiu fonamental serà doncs, proporcionar al malalt el millor tractament possible; amb plenes garanties de seguretat i a un cost raonable.

Aquesta concepció de la Farmàcia la plasmem a la pràctica, a l'hospital, desenvolupant els següents punts:

a. *Selecció de medicaments.* Donat que no tots els medicaments del mercat poden ésser considerats efectius, l'hospital ha de fer-ne una selecció i agrupar-los, en un Formulari o Guia Farmacològica, i constituir una Comissió de Farmàcia i Terapèutica que s'encarregui de posar-lo al dia.

b. *Distribució i control de medicaments.* S'ha de crear un sistema ràpid i segur pel qual els malalts rebin la medicació adequada a les hores establertes

i possibiliti d'una forma real i efectiva la col·laboració entre els professionals de la salut; metges, farmacèutics i infermeres, en el procés, a vegades complex, de la Terapèutica farmacològica. En aquest aspecte, a l'Hospital General de Granollers, som pioners en la creació de sistemes de distribució i control de medicaments en dosis unitàries, que són els que donem més garanties en el moment present; i són els més recomanats pels organismes internacionals que entenen en la matèria.

c. *Informació farmacològica.* L'aparició de nous medicaments i la complexitat dels que existeixen, fa necessària la creació de canals d'informació objectiva pels professionals sanitaris, per millorar les aplicacions terapèutiques dels medicaments. El Servei de Farmàcia de l'Hospital crea Centres d'informació de Medicaments on es poden fer tota mena

de consultes; i edita Butlletins d'informació interna complementant aquella funció.

d. *Preparació de medicaments.* És evident que aquesta funció, molt important a la Farmàcia tradicional, ho és menys en l'actualitat; però no per això ha perdut vigència. Avui en dia són molts els medicaments que no estan al mercat i que són imprescindibles, i moltes vegades es fan necessàries dosificacions especials per a un malalt determinat. En aquests casos el Servei de Farmàcia ha d'estar preparat per assumir aquesta tasca correctament.

Al conjunt d'activitats i d'actituds davant del malalt i del medicament l'anomenem FARMÀCIA CLÍNICA, que no és més que una nova forma d'entendre la nostra professió, adaptant-la a les necessitats actuals de serveis sanitaris. Segons la nostra forma d'entendre la Farmàcia aquesta actitud és perfectament adaptable a la pràctica ambulatoria, i jo diria que és necessari que així es faci. Per això es necessita, un suport polític per potenciar aquestes experiències, les quals només aportarien beneficis als usuaris del Serveis de salut.

Lluís Trinquell i Sabaté

Director del Servei de Farmàcia de l'Hospital General de Granollers.

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

**NO MARXEU DE VACANCES
sense deixar ben assegurada la vostra vivenda
contra l'incendi i el robatori**

Subscriviu una Pòlissa Combinada de la Llar
Incendi, explosió, robatori, tempestat, vidres, responsabilitat civil, escapaments d'aigua, etc.

Si no podeu venir, truqueu-nos i us visitarem

Estat actual dels Serveis de l'Hospital

No podíem deixar de parlar del nostre Hospital General. Vàrem ser atesos pel seu director Sr. Trullà, qui després d'ensenyar-nos amablement l'Hospital ens va fer aquest esquema dels seus serveis. També ens comunicà que molt aviat s'obriria al públic les consultes externes dels seus facultatius, però que ja informaria al seu temps amb tota mena de detalls. Ho esperem.

HOSPITAL GENERAL DE GRANOLLERS

HOSPITAL DE DIA I URGÈNCIES 24 llits
 NOMBRE TOTAL DE LLITS 28:

PERSONAL DE L'HOSPITAL (a 31-1-79)

DIRECCIÓ 5
 LLICENCIATS ASSISTENCIALS 61
 TÈCNICS ASSISTENCIALS 69
 AUXILIARS ASSISTENCIALS 111
 PERSONAL ADMINISTRATIU 30
 PERSONAL DE MANTENIMENT 12
 PERSONAL SUBALTERN 7
 CUINERES - CAMBRERES 22
 PLANXADORES, RENTADORES, COSIDORES 16
 FREGADORES 26

TOTAL PERSONES 359

INDEX DE PERSONAL/LLIT

PERSONAL/LLIT 359/283 = 1'27
 METGE/LLIT 61/283 = 0'22
 INFERMERA/LLIT 69/283 = 0'24
 PERSONAL INFERMERIA
 INFERMERES I AUXILIARS/LLIT 194/283 = 0'69

ACTIVITAT HOSPITALÀRIA DURANT L'ANY 1978

NOMBRE TOTAL
 D'INGRESSOS 11.029
 D'ESTADES 73.290
 D'INTERVENCIIONS 2.778
 DE PARTS 2.555
 D'ANÀLISIS 16.384
 D'EXPLORACIONS RADIOLÒGIQUES 15.715
 D'ASSIST./AMBULATÒRIA URGÈNCIES 24.752

SERVEIS AMB QUÈ COMPTA EL CENTRE

CLÍNICS

MEDICINA INTERNA
 CIRURGIA GENERAL
 CIRURGIA ESPECIALITATS
 Urologia
 Traumatologia
 C. Vascular
 Otorrinolaringologia
 Oftalmologia
 C. Maxilofacial
 TOCOGINECOLOGIA
 PEDIATRIA

GENERALS CLÍNICS

ANESTESIOLOGIA
 LABORATORI
 FARMACIA
 RADIOLOGIA

Existeix un SERVEI D'URGÈNCIES permanent durant les 24 hores del dia, de cada una de les especialitats, amb el següent personal de guàrdia:

FACULTATIUS	INFERMERIA	ADMINISTRACIÓ
MEDICINA INTERNA 2	18 persones	4 persones
CIRURGIA GENERAL 2		
TOCOGINECOLOGIA 3		
PEDIATRIA 2		
ANESTESIOLOGIA 2		

Així mateix està enllestint-se la posta en marxa del Servei de CONSULTES EXTERNES, que s'espera inaugurar el 1.º de setembre pròxim.

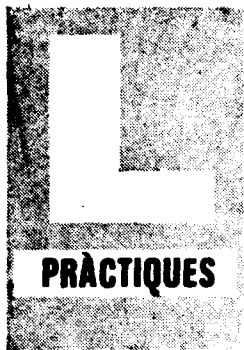
NOMBRE DE LLITS PER SERVEI

MEDICINA INTERNA 36 llits
 CIRURGIA GENERAL 36 llits
 CIRURGIA ESPECIALITATS 36 llits
 TOCOGINECOLOGIA 58 llits
 PEDIATRIA 40 bressols neonatologia
 21 llits
 16 bressols lactants
 10 bressols patològics
 6 incubadores

Foto *Batlle*

Revelat de color fet per KODAK

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estolgs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accesoris oferts
en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servei Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

vespa

Para vivir tu juventud

SASTRE

SASTRE

Generalísimo, 279 - 281
GRANOLLERS

vespa

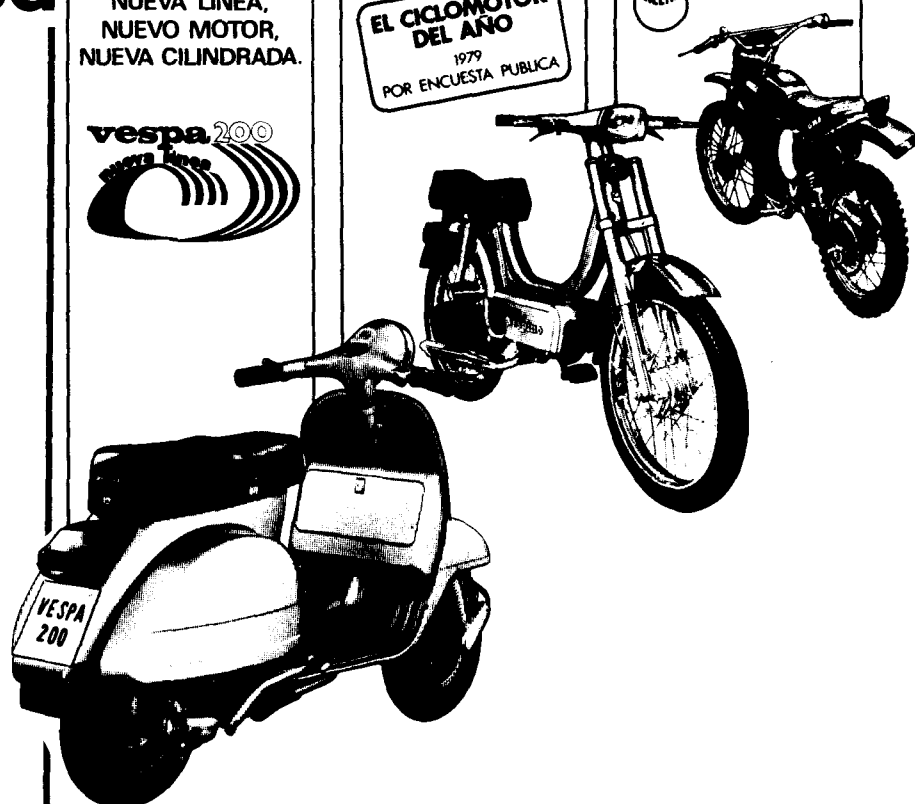
NUEVA LINEA,
NUEVO MOTOR,
NUEVA CILINDRADA.

vespino

EL CICLOMOTOR
DEL AÑO
1979
POR ENCUESTA PUBLICA

GILERA

Policlínica del Vallès

POLICLINICA DEL VALLÈS: És una Entitat Mèdico-Quirúrgica que va ésser creada l'any 1935, per un grup de Metges de Medicina General de la Ciutat i de la seva Comarca. Com a finalitat tractà els pacients que amb malalties Quirúrgiques haguessin de ser desplaçats a la Ciutat de Barcelona, ja que només hi havia el Dr. Ribes que a l'Hospital de Granollers practicava la Cirurgia General però tampoc no hi residia. Varen ésser promotors principals els Drs. Sellés y Canal, i va portar inicialment la tasca de l'organització el Dr. Morgades que en aquells moments començava a desenvolupar la Traumatologia a la nostra Comarca. Així vàrem contractar amb diferents especialistes ben coneguts de la gent de l'antic Granollers, com el Dr. Garriga, Dr. Julià, Dr. Noves, Dr. Serrallach i posteriorment Dr. Alomar i Dr. Rodes que foren els que crearen l'entitat i la situaren al Carrer de Sants, número 15-17 comptant amb despatxos i amb la visita dels especialistes que ho feren dos cops a la setmana, dimarts i dissabte, i com interinament per a 12 estatges. Entitats com Montepio de Conductors i Motoristes de Granollers hi col·laboraren intensament, així com Entitats Laborals que ja treballaven en aquella època com L'Abeille, Caixa de Previsión y Socorro, etc.

Obres contínues

En els anys 1943, 1964 i 1969 es foren decidint amplies i profundes transformacions del Centre, canviant la seva fisonomia de casa d'estil vuitcentista en la forma de L-T que actualment té sobre el carrer de Girona n.º 5-7. El nombre de malalts assistits el primer any varen ésser

circulació. De Granollers s'assistiren 5.270 malalts, sent les Ciutats que segueixen amb nombre aproximadament de 600 a 700 pacients, La Garriga, Llerona, Les Franqueses, Canovelles, Lliçà d'Avall i Parets, entre els 2 i 500, Mollet, Martorelles, Lliçà d'Amunt, L'Ametlla, Sta. Eulàlia, Sant Celoni, Llinars, Cardedeu i La Roca.

Nova ampliació

per a l'any 1980, fins a 180 llits

Comptem per a l'any 1980 iniciar la construcció de l'última ampliació que consistirà en l'edificació de la 5.ª planta sobre l'edifici actual i la seva capacitat serà de 180 llits que és la màxima que li podem donar a l'actual ubicació que és la del carrer Girona. Per aquesta assistència es compta amb un quadre de 30 Facultatius i 142 persones entre A.T.S. auxiliars, personal administratiu, i dels diferents serveis. L'assistència és donada de la següent manera: el 50% pertany a malalts de la Seguretat Social; el 32% accidents laborals; el 12% a pacients de diferents entitats d'assegurança; el 6% a malalts de tipus particular. Amb això es demostra l'alt nivell d'atenció enmarcada amb serveis concertats que en aquest moment dona Policlínica del Vallès.

Problema de financiació

Els problemes més importants que en aquests moments sofrem, són els de la financiació amb les mateixes característiques que tots ja hem llegit, no solament dins de la nostra Comarca sinó de la resta de Catalunya. La nostra financiació encara està més agreujada si tenim en compte que els estaments so-

De 120 malalts assistits l'any 1935 A 20.254 l'any 1978

ser de 120, en el transcurs de l'any 1978 se'n varen assistir, dins de la nostra Comarca, 20.254 de 1.ª visita, entre les quals es van haver de practicar 2.160 intervencions; com a data, els mesos en els quals les intervencions són més freqüents són els de setembre, octubre, novembre, gener i març, durant les vacances i dies festius, aquestes baixen quasi a la meitat. L'any passat, s'assistiren 48 accidentats d'autopista estrangers 56 de la resta d'Espanya, la majoria també de

1.724 m² d'edificació i 150 llits

En l'actualitat i amb la transformació iniciada l'any 1977. Policlínica del Vallès té sobre un terreny de 1.724 metres quadrats una edificació vertical de 4.266 metres quadrats amb espais oberts. El nombre d'internaments es xifra en 150 llits, quedant els consultoris a la planta baixa; les sales d'intervencions, U.C.I. i Post-Operats de la 1.ª planta, destinant-se la 2.ª, 3.ª i 4.ª plantes a internaments.

cials i governamentals accepten com augment el del cost de la vida. La nostra adquisició d'aparells mèdics i quirúrgics, o material de quiròfan, ha sofert augments que moltes vegades sobrepasen el 400%, això fa que de no adoptar mesures molt importants en aquest sentit, no solament Policlínica del Vallès, sinó totes les Entitats d'Assistència poden veure arribar el moment d'una suspensió de pagaments o no poder fer cap més modernització dels locals que actualment tenim en servei.

LA MÚTUA de Nostra Senyora del Carme

El centre dels mutualistes per a desenvolupar una nova forma més humana
d'atendre el pacient i promoure la Medicina preventiva al Vallès Oriental

Una mica d'història

En començar la segona meitat d'aquest segle XX, un grup d'homes d'aquí, del Vallès Oriental, començaren, en comú, la Mútua que anys després seria de la majoria dels vallesans: La Mútua del Carme.

Aquesta entitat, aglutinaria esforços de tots, amb la participació de cadascun dels seus mutualistes, i redundaria en be de tots.

Aquests esforços estarien encaminats a solucionar, dintre les possibilitats, el problema existent —des de sempre— de la salut de la població de la nostra comarca.

Es comencen els fonaments:

Els Serveis

L'any 1952, va tenir lloc la formalització de la Mutualitat, és a dir, l'acord entre uns professionals de la medicina i la Mútua, els primers assistiren els mutualistes en el propi domicili del metge. Aquests metges, al principi, només rebien promeses econòmiques, donat el poc nombre de socis existent. Però el seu entusiasme encomiable, era molt superior a les necessitats i va seguir així fins que ja una petita, encara que importantíssima llacuna a la sanitat local, donat que l'escassetat de recursos amb què comptava la població, va ser, d'alguna manera, canalitzat per aquesta Mútua que ja començava a sentir-se important quant a nombre de socis mutualistes que hi prestaven el seu ajut econòmic i sobretot humà.

Així començà a quedar-se desfasat l'oferiment de la Mútua del Carme, respecte a la demanda de serveis, per part dels mutualistes. Es donà un pas molt gran cap endavant, en traslladar les oficines, fins llavors situades al carrer A. Clavé, al carrer Sta. Elisabet, 20, on a partir de llavors, s'allotjarien tots, o almenys la immensa majoria dels serveis, evitant així, els molestosos desplaçaments dels associats a cada domicili dels metges. Eren els anys 60, concretament l'any 1965.

Neixen nous serveis

a la població:

Els Serveis de Fisioteràpia i Recuperació Funcional de la Mútua del Carme

Era l'edifici del carrer Sta. Elisabet tan espaiós, que a més d'allotjar les respectives consultes dels metges especialistes es va creure oportú d'oferir als mutualistes el servei de Fisioteràpia i recuperació Funcional, que a partir del 1965, ja fou una realitat.

Es clar, aquell grúp d'estades, eren espaioses per la Mútua del Carme de l'any 1965, però no per la Mútua de l'any 1970 que ja començava a oferir dificultats d'espai.

Així, davant d'aquesta creixent necessitat, d'espai per una part i d'increment

diari d'associats, per l'altra no hi havia més possibilitats que la d'oferir una nova seu social als mutualistes.

«La Mútua» és la nova Mútua del Carme

Aquest és l'eslogan utilitzat per la Mútua del Carme, per a donar la nova imatge d'evolució de la nostra entitat vallesana.

Un nou edifici, que començà a construir-se amb l'inici de l'actual crisi econòmica, és a dir el 1973, i que arribà a ésser culminat gràcies a les importants aportacions dels milers de mutualistes que desitjaven que la Mútua del Carme fos quelcom més que aquelles estades habilitades, mitjançant corredors, portes, escales i despatx amb poques possibilitats d'òptima satisfacció dels mutualistes.

Conscients d'això, els socis mutualistes, van demostrar que són l'autèntic «capital humà» de la Mútua.

Així es va arribar a la inauguració d'aquest edifici, que encara que molt criticat, és llampant i ho serà durant molts anys, donat que la fatxada no haurà de ser renovada ni netejada mai, donat que el temps fa la pedra molt més noble i bella.

Ja estem dins la Mútua

Amb la inauguració d'aquest edifici el 16 de juliol de 1977, precisament quan es complia el 25 aniversari del seu naixement, es marcava una fita al Vallès: els mutualistes havien aconseguit la seva Mútua.

Aquí hi tindrien cabuda molts serveis i es podrien promocionar moltes més solucions que afecten tota l'àrea del Vallès.

Per exemple, el nou Servei General d'Urgències i Traumatologia, que de les 8 fins a les 20 hores, els dies laborables, està a disposició, no solament dels mu-

tualistes, sinó de totes aquelles persones que ho desitgin.

El Servei de Medicina Preventiva, que amb la seva recent adquisició d'un furgó per a efectuar les revisions completes podrà desplaçar-se fins als punts més recòndits per a efectuar la seva tasca, facilitant així que les persones no hagin de desplaçar-se fins al centre de La Mútua només en casos imprescindibles. Per exemple: Aquest furgó està al servei de totes les empreses, col·legis, clubs esportius, i d'altres entitats, que desitgin fer les seves revisions a totes les persones que hi pertanyen. Això feia molta falta.

També el servei de Recuperació Funcional i Fisioteràpia de «La Mútua» està obert a totes les persones del nostre Vallès, donat que el recent concert amb la Seguretat Social, facilita el seu tractament dins la nostra Entitat sense haver de desplaçar-se a altres llocs.

Dins d'aquest Servei s'ofereixen tots els tipus de tractaments fisioteràpics existents en l'actualitat, i gaudeix d'unes instal·lacions compostes per aparells ultramoderns. Aquí, els tractaments que s'ofereixen van destinats a tots aquells processos invalidants de tipus físic, de caràcter ambulatori. I els pacients per aquest servei poden procedir dels diferents camps de la patologia, com la reumatologia, traumatologia, ortopèdia, neurologia, etc., i es poden tractar per exemple: les artrosi, artritis, dolors reumàtics, recuperació de fractures, paràlisis, deformitats, etc.

Tot això, és clar, a més de les consultes diàries que ofereixen a tots els associats, que s'han incrementat amb la posta en servei de noves especialitats i de nous especialistes.

Serveis

del primer semestre

Una mostra d'això, i tan sols en el període de l'1 de gener al 30 de juny d'a-

La Mútua

quest any, és que s'han efectuat les següents consultes en els distints serveis que ofereixen als nostres mutualistes:

Servei d'Oftalmologia	2.812
Servei Aparell Digestiu	1.487
Servei Toco-Ginecologia	2.451
Servei Dermatologia	3.306
Servei Pediatria	5.027
Servei Dentista	2.898
Servei Urologia	1.097
Servei Reumatologia	1.344
Servei Otorrinolaringologia	2.277
Servei Cirurgia	1.486
Servei Alèrgia Infantil	171
Servei Psicologia Adults	180
Servei Psicologia Infantil	207
Servei Neurologia	461
Servei Pulmó i Cor	2.255
Servei Angiologia	697
Servei Psiquiatria	476
Servei Medicina General	4.024
Servei Traumatologia (Pat. del peu)	603
Servei Alergologia	227
Servei Endocrinologia	556
Servei Traumatologia	1.488
Servei Injectables	14.757
Servei Tensió Arterial	7.846
Servei Anàlisis Clínics	4.408
Servei Urgències	3.517
Servei de guàrdia, visites	3.235
Servei de Radiologia	5.530
Servei Electroencefalograma	144
Servei Fisioteràpia i R.F.	3.632

A part d'aquests serveis, s'hauria d'afegir les intervencions quirúrgiques, i altres exploracions, així com les assistències que han rebut els nostres mutualistes en altres centres hospitalaris.

També és oportú indicar que aquesta entitat ha col·laborat eficaçment en les campanyes de vacunació populars que es varen realitzar fa uns anys, i concretament en campanyes voluntàries contra el tètanus, que es realitzen periòdicament dins de diversos centres.

La Mútua a la comarca

És de destacar, que a més dels serveis esmentats, la Mútua del Carme disposa, i és la seva intenció incrementar-los, de diferents centres a poblacions com La Garriga i Cardedeu, on s'ofereix el servei d'A.T.S.

No hem esmentat, per ser un centre important que convindria detallar al màxim en una altra ocasió, el nostre ambulatori dins de Caldes de Montbui, que ofereix els mateixos serveis que el de Granollers, proporcionalment reduïts al nombre de socis d'aquella zona.

És d'esperar, que l'increment de socis dins de les nostres poblacions veïnes, anirà creant les necessitats d'implantar nous centres d'assistència a la nostra comarca del Vallès Oriental. A això hi poden contribuir en gran manera els socis mutualistes, difonent la idea mutualista amb el fi que moltes més persones puguin beneficiar-se dels serveis de «La Mútua».

Campanyes de La Mútua

Punt i a part mereix les campanyes de Donació de Sang que per iniciativa de la

Mútua del Carme, i amb la col·laboració dels equips mòbils de la Germandat de Donants de Sang de la Seguretat Social, han aconseguit, i ho segueixen assolint, que dins de la nostra comarca no existeixi el fantasma de l'escassetat del preuat element vital que és la sang. Tot això, gràcies a l'entusiasme i a l'esperit altruista dels vallesans que han comprès perfectament quin és el problema i han col·laborat a trobar la seva solució participant en les campanyes que organitza «La Mútua».

Així també, la important tasca del Servei de Prevenció d'Accidents del Treball de la Mútua del Carme, ha contribuït a la formació de nombroses persones en matèria de Seguretat i Higiene en el Treball, promocionant per a això diversos cursos sobre el tema, i campanyes relacionades amb la prevenció d'accidents.

Una entitat que avança

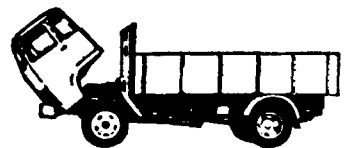
Fins aquí, una exposició superficial de quant realitza la nostra entitat: La Mútua del Carme, que és de tots els mutualistes. Projectes, molts, per a un futur que s'acosta, i per això, a l'edifici «La Mútua» encara hi ha dues plantes completament buides, on es podrà habilitar algun servei important, i que sens dubte serà el que necessitem els associats.

Una entitat que avança. Una entitat que ha donat un nou aire al seu impuls, gràcies a tots i cadascun dels seus mutualistes.

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO. El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.

aVance con EBRO

el de la cabina abatible

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

CONCESIONARIO
OFICIAL

Auto Granollers / S.L.

Musica viva - Actuació del grup FABULA FIX

Cuina en directe

Obert cada vespre des de les 7 fins a les 3,30 de la matinada

ENTRADA LLIURE

Alguns plats
que podrà tastar durant la

FESTA MAJOR

La sopa de menta
L'empednat d'estiu
El pollastre amb llagostins

Els calamars de platja farcits
El sorbet de llimona amb vodka
La sindria al xampany

↓
i...

Bon profit que és Festa Major!

ANTIC SALÓ ASTORIA
GRANOLLERS

La Creu Roja

Una gran casa per un petit servei

Un altre centre ubicat a Granollers, és el de la Creu Roja. Té l'edifici nou des de fa uns tres anys, amb bons espais, al centre de la vila.

Aquesta és una entitat de tipus humanitari, que funciona amb caràcter estrictament gratuït, en casos de grans emergències, i amb regularitat, tots els caps de setmana. Des de les tres de la tarda de totes les vigílies fins a les nou del vespre i de les vuit del matí dels dies festius a les deu de la nit. Disposa de dues ambulàncies, una que resta a l'Assemblea i l'altre que està en servei a la carretera.

El nombre de voluntaris a Granollers és de vuitanta, entre homes i dones. Són denominats la tropa i el règim és de tipus militar.

L'òrgan suprem és la Junta i l'amo de tot, el President.

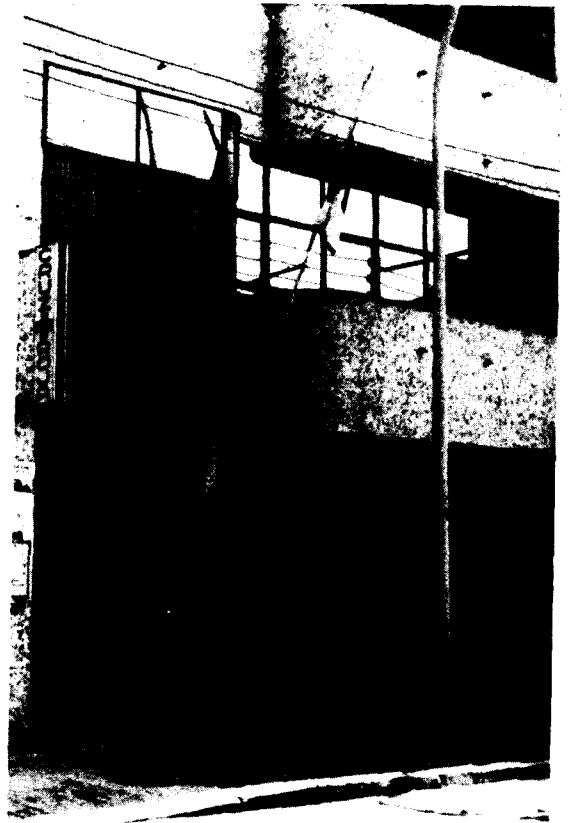
Durant els dies de la setmana, l'entitat es troba parada. Hi ha un vigi-

lant per a l'edifici i dues persones (dones) per a l'administració, les quals ensems fan unes atencions d'urgència en cas necessari.

El manteniment, així com la construcció de l'edifici, és a través de col·lectes fetes al carrer i sembla ser que l'Ajuntament hi aporta unes trenta mil pessetes mensuals. En aquest moment hi ha un dèficit d'uns tres milions i mig de pessetes, resultants de les obres d'edificació. Hi cap la possibilitat que l'Assemblea de la Creu Roja de Madrid faci un crèdit a llarg termini, per a pal·liar el deute.

Donada la manca de centres assistencials, sembla que hi hauria d'haver la possibilitat d'entesa: Creu-Roja Ajuntament-Seguretat Social, per a poder servir-se d'unes instal·lacions que, en definitiva, han subvencionat els ciutadans de Granollers.

Montserrat Ponsa i Tarrés

L'Educació Sanitària del Poble

Són les dotze del migdia d'un lluminós dissabte de maig. A la Paeria de Lleida, el batlle de la ciutat dóna la benvinguda a un nombros grup de metges de tot Catalunya. El motiu de tal aplegament és la celebració de la Sessió Anual de Fi de Curs de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears que té lloc a la capital del Segre.

Trencant costums establerts en pretèrites reunions, dedicades a l'estudi de concrets temes d'especialització mèdica, la sessió d'enguany es consagra a l'examen de diversos aspectes de la Medicina Rural, molt especialment aquells que poden relacionar-se amb la tan debatuda i controvertida Reforma Sanitària.

No pretenem, ni ens ho permetria l'espai de què disposem, referir-nos a tots els aspectes i problemes que es sotmeten a discussió. No voldríem, però, desapropiar l'oportunitat de comentar uns fets que, referits a l'educació sanitària, van semblar-me senzillament extraordinaris.

Un dels ponents del tema «educació sanitària al medi rural», exposà la seva experiència duta a terme en una comarca catalana. Segons el ponent «l'educació sanitària s'hauria d'entendre com una activitat higiènica que, facilitant a la comu-

nitat una informació verídica i desmitificada dels seus problemes sanitaris, contribuís a aconseguir, conservar i millorar el seu estat de salut».

Seguint aquesta línia de raonament, exposà com per dur a terme aquesta tasca és imprescindible una planificació i una estratègia distribuïda a diversos nivells: escolar, joventut obrera, nivell matrimonial (planificació familiar, relacions intergeneracionals), prematrimonial i a nivell de la població en general, estudiant conjuntament problemes sanitaris comarcals, higiènics i de profilaxi.

Encara que tots aquests propòsits han estat postulats en nombroses ocasions, la veritat és que mai no s'havien dut a la pràctica.

És per aquest motiu que hom quedà astorat quan s'enterà que tal tasca ha estat duta a terme i la seva admiració i sorpresa arribà al màxim quan conegué els resultats assolits. Vegeu-los de forma esquemàtica:

- S'observà un gran descens de consultes mèdiques ambulatories i a domicili.
- Augmenten notablement les consultes de tipus preventiu i de planificació.

- El consum de medicaments disminueix un seixanta per cent.
- El consum de tranquil·litzants decreix un noranta per cent.
- Les descompensacions dels malalts crònics s'espaiant sensiblement.
- El consum de tabac i begudes alcohòliques disminueix moderadament.
- Les inspeccions sanitàries són vistes amb millors ulls.
- Milloren en molts caires les condicions higièniques ciutadanes.

Les conclusions que de tan sorprenents i sensacionals resultats en podríem treure són tan alligadoroses que possiblement podríem resumir-les assenyalant que, tal vegada per primer cop en el nostre país, s'ha passat de la pura utopia verbal a la realització pràctica. Que ja comença a ésser hora de deixar les bones paraules i les millors intencions pel treball diari conscient i ben fet.

Creiem, doncs, i aquesta ponència que hem comentat ho demostra a bastament, que l'educació sanitària del poble és una tasca a emprendre d'una manera immediata i inajornable, a tots els nivells i per tot aquell que estigui capacitat per a dur-la a terme.

P. C.

bassa llenceria
brodats

Plaça dels Cabrits, 1 - Tel. 870 02 13 - GRANOLLERS

Una paradoxa trágica

Quan un problema molt greu és percebut com a tal per la persona que té la responsabilitat de resoldre'l, aquesta persona en queda molt preocupada i anguiada i arriba fins i tot a patir-ne. Hom li ho nota en molts detalls; no es pot estar de parlar-ne, no viu, no dorm... Impossibile dissimular-ho, per més flemàtica i tancada que sigui la persona.

En aquests moments en el nostre país (com en d'altres) hi ha problemes gravíssims per resoldre. Prenem, per exemple, el de l'atur. S'hi noten els símptomes esmentats en els nostres governants? No s'hi haurien de notar cent vegades més si, al problema de l'atur, hi afegim el del terrorisme i el problema energètic? L'aspecte que presenten, no indica més aviat que tot plegat no té massa importància?

Aquesta primera constatació invita a reflexionar. Però en podem fer encara una altra.

Referent al problema de l'atur és obvi i elemental que, havent-hi tantes obres públiques per fer, el subsidi d'atur perdria l'aire d'almoïna si es donés a través de donar treball dintre d'aquestes obres, i el país, tothom, se'n beneficiaria. Ho

veuen això els de dalt? No ho sembla pas.

Quants anys fa que hom parla del «problema del camp»: cinquanta, seixanta, cent potser...? I encara està per solucionar. I no és pas que, pels organismes corresponents, no hi hagin passat tècnics competents. I què direm de l'educació? Quants «plans de batxillerat» no hi ha hagut en pocs anys?

Ho hem vist força vegades, àdhuc en l'Església: un home al qual tothom atribuïa totes les qualitats requerides per al comès que hom li anava a encarregar, un cop en possessió del càrrec, ha fracassat rodonament.

Llavors, doncs, què passa?

Hom diria que, un cop el «poder» és «poder fer coses», i haver de fer aquelles coses que cal fer... la persona queda com obnubilada i disminuïda, perd empena i es queda sense imaginació. Quantes vegades, davant d'aquest canvi, no haurem comentat: «aquesta persona ara no sembla la mateixa?»

Hauria d'haver cridat més l'atenció aquesta servitud que el poder arrossega. Pel que es veu, és gairebé la regla —ben paradoxal per cert— que «el poder no pot», que el poder devé inoperant a la

pràctica... Gran paradoxa perquè el poder és (un mal menor?) necessari. Trágica paradoxa perquè, si el poder no pot... qui o què podrà? «Si la sal no sala, amb què salarem...?»

I, vet aquí que, tot esmentant aquestes paraules evangèliques, en venen unes altres a la memòria: «Gràcies, Pare, perquè heu amagat aquestes coses als savis i prudents i les heu revelades als petits... «Qui sap si seran cabalment els petits els cridats a ajudar el poder a alliberar-se d'aquesta servitud i a tornar-lo eficaç? Com?»

Si aquí per petits entenem tota mena d'agrupacions ciutadanes, associacions de veïns, mútues, cooperatives i, per què no? sindicats, etc., no seran aquests petits els que, articulats degudament amb els que manen, aconseguiran que aquest manin de debò i encertadament?

La democràcia considerada globalment ja és una aproximació a aquest ideal (per això és el menys dolent dels sistemes de govern!) però cal no quedar-se en la forma, només, sinó que cal anar a fons. És a dir, cal formar els ciutadans en la consciència de la seva dignitat i en fer-se valer aquesta dignitat.

J. Rovira Tenas

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

el setmanari que tothom llegirà

La nostra ciutat i el turisme

No descobrirem pas res de nou si afirmem categòricament que Granollers no atreu els turistes. I és una veritable llàstima, perquè cada dia de la setmana podria convertir-se en un nou i meravellós dijous.

Malauradament, no disposem de cap tros de mar ni de cap bocí de muntanya. Ni tenim res que pugui cridar l'atenció dels forasters, i, sobretot, dels estrangers. La «Porxada» i la «Pedra de l'Encant» no tenen prou ganxo. Un grapat de segles en donen fe.

S'imposa, doncs, si volem estar a la «page» amb altres llocs del nostre país, crear un clima favorable. (I un bon clima, en aquest temps de calor, no vindria pas del tot malament).

Ara bé, anem per pams. Creiem que cal, en primer lloc, crear un Patronat. (A casa nostra, en això dels Patronats hi tenim la mà trencada). Però un Patronat de debò, dedicat a fomentar el turisme. I perquè no se'ns digui que només parlem per parlar, ens permetem de donar algunes idees, a fi i efecte que aquest Patronat, si es posa en marxa, trobi ja la feina mig feta.

Què busca el turista? Segons sembla, alguna d'aquestes quatre coses (o bé, les quatre alhora): sol, habitació confortable, menjar abundant i sobretot, barat, i, naturalment, diversions.

El sol ja el posa Déu o la Naturalesa (depèn de les vostres creences o formació). I tots ho agraim, perquè el gaudim de franc. Per tant, és un factor que no ens ha d'encaparrar gaire. Però, si per desgràcia, plou, es poden tenir sempre preparats uns cartellots que diguin: «Amic turista: No us indigneu perquè «le soleil de l'Espagne» brille por su ausencia (En francès i en castellà, perquè comprovin que dominem força idiomes). Gràcies a la pluja, aquest any no haureu de suportar les restriccions elèctriques que el Govern ens anuncia».

L'habitació confortable i el menjar abundant i barat, com ja podeu comprendre, no els posen ningú. No val a badar! Però, potser, són dos aspectes que, avui dia no tenen massa importància. La gent que ve de fora, en quant a l'habitable ja s'ha acostumat força al «camping». I els preus, per més astronòmics que es transformin a cada moment, no els espanten massa. Malgrat la bona posició de la pesseta, el canvi, encara, els afavoreix molt. Allò que, potser més els preocupa, —terrorisme, a banda— és aquell «slogan» que circula tot assegurant que «la propina és voluntària», ja que observen que s'ha convertit arreu en obligatòria. Però, fillots, en alguna cosa o altra, hem de distingir-nos els espanyols.

Queda, per tant, el capítol de les diversions. Tots sabeu que, principalment els estrangers, es deleixen, més que res, per les «carridas de toros» i pels espectacles de «cante jondo». Naturalment, nosaltres no cauríem pas en presentar aquets atroïnats tòpics típics.

Creiem que es podria fer quelcom de molta més categoria. Per exemple, unes grans representacions de «zarzuela» (No cal dir que amb molta més empena que les que feia, anys enrera, Tamayo i Companyia, al Teatre Grec de Montjuïc - Barcelona).

Ara bé, aquestes representacions de «zarzuela» (i aquí està el «quid» de la

GLOSES

Un auguri malastruc

Si alguna vegada hom pondera, dins una trivial conversa, el ràpid i constant augment de la densitat humana en el planeta que habitem, un amic nostre —barber i filòsof tot d'una peça— hi intervé dient: «Acabarem menjant-nos els uns als altres, tant per la manca d'aliments, com per la lluita que es desfermarà a fi d'aconseguir encabir-nos en la reduïda superfície on haurem de viure, si us plau, per força».

No sabem si algun dia serà veritat l'agosarada profecia del nostre amic, no pas massa donat a tractar les coses amb excés de lleugeresa. D'antuvi sembla que, en aquest cas, només pretén cloure la discussió amb un acudit faceciós per igualir el seu transcendentalisme. Però tothom sap que el problema de l'aglomeració humana persisteix i fins i tot s'accentua, atès el nostre innegable gregarisme. Tots tenim la tendència —potser necessària— a reunir-nos en grans ramats que ens facilitin els guanys del viure diari i l'adquisició dels més diversos materials, tant per al nostre sosteniment com per al nostre gaudi.

I així és com les poblacions petites es fan grans i les grans es tornen monstruoses. Mireu, sinó, el que ha passat en el nostre Granollers on, com més va, més difícil esdevé el pas tranquil per les nostres voravies. La gent s'hi agombola, i tot sovint us entrebanqueu amb cotxes de criatures que creixeran i, amb el temps, donaran naixença a d'altres petits ciutadans amb nous cotxets que ara ja es fan a mida de bessonades, cada dia menys singulars.

Tot just hem parlat dels que anem a peu. No diguem res si hi afegim els que transiten amb automòbils, cada cop més nombrosos i més impacients quan formen unes llargues cues, aturats i rondinaires, a vegades perquè més endavant hi ha un autobús parat, tan ple de gent, que no pot arrancar degut al fet que les rodes de davant ja gairebé no toquen a terra, i cal afegir alguns passatgers a la falda del conductor per tal d'anivellar la càrrega.

La circulació rodada, amics, va complicant-se així, malgrat les entenimentades disposicions oficials que procuren fer minvar l'embús amb les constants puges de preu dels carburants, mida del tot insuficient per a posar-hi remei.

Esgarrifa de pensar fins on poden arribar les dificultats del nostre viure, tan allunyat d'aquella calmosa existència en temps passats que molts hem tingut la sort de conèixer. Pensem-hi bé, doncs, en la predicció del nostre amic i no deixem de témer el seu pretès estirabot sobre un futur canibalisme.

Pel que pugui esdevenir-se, nosaltres, quan un amfitrió amable o un servent sol·licit ens presenta el pollastre rostit amb la pregunta habitual: «ala o cuixa?», no deixem mai de respondre resolutament: «cuixa, si us plau»:

Perquè ens creiem que les ales humanes, només existeixen en la imaginació d'alguns poetes d'abrandada inspiració.

XIXU

qüestió) no es farien en castellà. Això ja és massa vist i no té res d'original. S'organitzaria un cicic internacional.

Un dia, per exemple, podríem posar en escena, «Le réveillon de la colombe». I acontentaríem els francesos. Un altre, «L'eximia Doña Francisca». I els portuguesos se'n lleparien els dits. Per als italians, «Acqua, sucaretti e acquapicant», etc. Com podeu veure, amb un xic d'imaginació, el repertori és inexhaurible.

I si aquest programa, que nosaltres considerem totalment revolucionari, no fos capaç de cridar prou l'atenció de la gent forana, sempre ens quedaria el formidable recurs de fer una «reprise» de

l'enyorada «Semana del Cine Español» (de tan fausto recuerdo). D'aquesta forma, tothom copsaria que no cal pas anar a Cannes o a Venècia, per a veure bon cinema.

Bé, amics. La idea ja és llançada. Si les nostres dites publicitàries («país dels ous» i «terra de músics»), no han mobilitzat mai ningú, hem de trencar motlles i hem de trencar-nos també la closca per tal d'assolir que la nostra Ciutat estigui a l'altura de les circumstàncies i no fem el préssec davant dels turistes.

I, ara que s'acosta la Festa Major, val la pena que ho rumiem ben seriosament.

R. Munné i Coll

Reserves casolanes

Aquesta és sense cap mena de dubte, l'època adequada per a fer provisions de mermelades. A tots ens agrada i ens fa il·lúsió, menjar les pròpies preparacions; hem de preveure doncs, quan les fruites estan en els seus millors preus dedicar-nos a eixes tasques casolanes, que estaven tan en boga, en els temps de les nostres àvies. Val a dir que tenen el seu encant, inclús pel que fa a la seva elaboració. Podríem dir, que forma part de les feines previstes en moltes famílies, durant l'època de vacances.

Tomàquets, cireres, maduixes, albercocs, préssecs, prunes, etc... poden servir-nos per a uns deliciosos esmorzars, o suculets postres, per als mesos d'hivern (això suposant que no us passi el que a mi, que mai no arriben fins a aquella estació), quan més baixos estem de varietats de fruites.

La barreja de fruites diferents, tipus «compota», fa les delícies a grans i petits, alhora que els estalvia de pelar fruites. A casa, i suposo que el problema no és pas nostre solament, a tothom li agrada la fruita, però, si està pelada millor. La quantitat de sucre per a bullir-la, varia si és per menjar tot seguit, o si la voleu guardar. Per guardar, cal que el pes de sucre sigui igual al de la fruita. Cal saber també conèixer el punt de cocció. Penso que aquest és el gran secret. Quan l'almíbar està a punt de «filar», és el moment idoni per apartar-ho del foc. Si la preparació és per menjar de seguida no hi cal tan sucre. Hi ha també qui hi posa antiferment, quan de guardar temps es tracta.

Altra menja que us aconsello de preparar, són els seitons amb vinagre.

Només us cal proveir-vos de bons seitons, bon vinagre i bon oli d'oliva. Netejeu-los bé, i després de treure'ls cap i espina, coloqueu-los en una plata fonda; cobriu-los de vinagre i deixeu-los-hi per espai d'unes hores. Cal que després, els escorregueu bé el vinagre i els aneu col·locant en un altre atuell en aquest ordre: una capa de seitons, sal pebre, all, julivert i oli, fins a col·locar-los tots. Poden menjar-se, l'endemà de preparar-los.

Montserrat Ponsa i Tarrés

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

Kèntia

Si la rosa és la més admirada de les flors, jo asseguraria que la Kèntia Ho-veia és la més estimada de les plantes que no floreixen.

Ara que sembla que la televisió s'està renovant un xic, si s'observa bé es poden veure uns exemplars de plantes variadíssims i quasi mai no hi manca la Kèntia. On n'hi ha més és en els concerts i emissions musicals que ens donen el dimecres a la nit. També us recomano els consells d'Antoni Mundina de dissabtes a «Temps lliure», de les dues de la tarda i que, a cops de cartes reclamant més temps per aquest espai, sembla que el deixen parlar i ensenyar més, ja que al principi tenien l'atreviment de fer-lo desaparèixer quan encara tot just començava.

He fugit de la primera idea que és el motiu del meu escrit. La Kèntia és una palmera d'una elegància extraordinària, fàcil de tenir-ne cura, pot estar dins i fora la llar, s'aclimata bé i si la compreu petita esdevindrà molt gran, tant que jo n'he vist de tres metres d'altura per tres d'amplada; quan són petites les podeu posar on vulgueu, sempre però que no sigui en llocs d'aire corrent (no perquè el perjudiqui com diuen certes persones) sinó perquè s'assequen les puntes de les fulles, i això fa molt lleig. Si la teniu i se us ha passat, podeu tallar-li les puntes seguint la seva forma, quasi no es nota ni ho acusen.

Està còmoda en una temperatura ambient normal però tot i essent de la fa-

mília de les palmeres no li agrada el sol directe, en canvi és forta per la fresca, aguanta fins a 0 graus. Vol molta aigua, no té complicacions de conreu i treballa lentament, però si s'abona i no pateix set, pot arribar a fer de tres a cinc fulles l'any.

És una planta que pot viure molts anys però cal tenir en compte no posar-la tocant altres plantes, ja que si es toquen no tenen la llibertat de moviment que necessiten. Cal netejar les fulles amb un preparat de jardineria, doncs així com hi ha plantes que amb unes gotes de cervesa queden bé, aquesta per les seves característiques, necessita un preparat especial, que es troba a les botigues del ram.

No deixeu mai que les vostres plantes tinguin les fulles brutes, la pols les molesta i perjudica; cal abonar-la si voleu que creixi, en el cas de no tenir l'espai convenient, no ho feu sovint, tres vegades a l'any n'hi ha prou. L'amoníac amb pols és bo, també el sulfat de ferro, però, aquest darrer té l'inconvenient que taca, per tant, si n'hi doneu cal prendre precaucions; un plat sota el test durant uns quans dies va bé.

Actualment tenim una invasió de mosca blanca, molt acusada, podeu mirar bé per tant les vostres plantes, ja que s'amaguen sota les fulles; si n'hi teniu empoïsegueu-les amb sofre abundantment, després de regar-les durant vuit dies; és un bon remei.

Montserrat Dalmau

ÒMNIUM CULTURAL

Delegació de Granollers - Casal Pompeu Fabra
Carrer de Santa Elisabet, 16 (2.º pis, a l'interior)

De cara al nou curs, recordem als nostres socis i a totes les persones interessades, que al nostre despatx, poden disposar dels serveis que els oferim de:

Informació sobre l'ensenyament en català a les escoles.

Cursos de l'ICE per al reciclatge de mestres.

Cursos de català per a adults.

Cursos de català per correspondència.
Bibliografia actual de llibres d'ensenyament en català.

Biblioteca de consulta de llibres d'ensenyament en català.

Servei de correcció gratuïta de textos per a anuncis, rètols, etc., en català.

Assessorament, a les persones que encara no ho hagin fet, per a rectificar el seu nom o el dels seus fills, en català, al registre civil.

EXÀMENS DE CATALÀ

Matriculació, de l'11 al 21 de Setembre, per als exàmens a les proves d'aptitud i de professor de català, que se celebraran el dia 29 a les 5 de la tarda.

S'hi poden presentar totes les persones interessades que s'hagin preparat per a la prova.

Demaneu més informació.

Hores de despatx, obert al públic:

Dimarts i divendres, no festius, de 7 a 9 del vespre.

AVIS

A totes les entitats o associacions de la comarca, que facin alguna publicació periòdica o butlletí de l'entitat, en català, que no figurí a l'exposició de «Premsa Catalana Actual», els corresponents a la seva publicació i a preguem, que ens facilitin les dades més 3 exemplars de mostra per a les 3 exposicions que simultàniament estan recorrent el país.

Poden enviar-los al local social d'Òmnium Cultural del Carrer de Santa Elisabet, 16 de Granollers. Si els reben amb temps suficient ja podran figurar a l'exposició que s'inaugurarà, al Museu de Granollers, el dia 1 de Setembre, organitzat per «Òmnium Cultural», «Xarxa Cultural» i Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

Del cinema d'estiu

Què tal amics, com us prova el calor? A mi fatal. Les vacances no arriben fins el setembre i cada dia trobo més llarga l'espera. I la calor que ens esclafa, i ens pren la gana, i és un fàstic anar a treballar en aquestes condicions, i que no plou i que fa molt de temps d'això i que... Típics i tòpics que engeguem dins de l'ascensor a on, per força, has de compartir l'espai amb un altre que, com tu, vol pujar o baixar. Però, bé, tot això és material per a l'home del temps o el siquiatre i aquí hem de parlar de cinema després de tant de temps de no fer-ho.

I quina ha estat l'activitat cinematogràfica de Granollers en aquests dies? Doncs que l'atenció del cinèfil ha estat monopolitzada per la programació —i la refrigeració— del cine Principal. Si bé en les altres sales s'han pogut veure coses més o menys interessants com el programa ornitològic de «Tobi» i «Juan Salvador Gaviota» o una d'en Màrio Monicelli amb la Mònica Vitti i d'altres que no recordo, entre elles les inevitables «S», tan poc recomanables en aquests dies de calor, el centre neuràlgic ha estat el Principal. Varen començar amb la «Trilogia de la Vida» (trilogia imposada per la productora) d'en Pasolini, composta per «El Decameron», «Los Cuentos de Canterbury» i «Las Mil y una noches» —la millor, per a mi—. La seva obra més taquillera i que, per separat, ja havíem pogut veure abans. Plat una mica fort per començar (més ho hagués estat les misterioses «Medea», «Salò» —obra, obra, obra mestra— i la enyorada «Edipo») i que es va veure compensat per tres pel·lícules d'en Charles Chaplin. A saber: la polèmica (?) «El gran dictador», l'emotiva «Luces de Candilejas» (Buster Keaton, my friend) i la sempre «La fiebre del oro» —recordeu quan la casa està si caic o no caic, o quan en Charlot es menja els cordons de les botes com si fossin spaghetti, o quan... buff!— En Woody Allen va venir després i no pas amb obres massa importants.

Tan «El dormilón» com «Todo lo que usted... sexo» no són del més bo d'ell. En canvi «Annie Hall» és... és... massa. Meravellosa. —«Doctor, mi hermano se cree una gallina... pues porqué necesitamos los huevos». Per a mi millor que «Interiores» i segons la crítica inferior a «Manhattan». Sabieu que el veritable nom de Dianne Keaton, actriu habitual en les pel·lícules d'en W. Allen, és el d'Annie Hall i que la pel·lícula està basada en la seva pròpia crisi? (això ja sembla «L'Hola»). Per acabar, varen portar tres de les pel·lícules del rei de la màgia i la fantasia, d'un dels monstres del cine, de l'inimitable Federico Fellini: «Satyricon», «Roma» i «Casanova» (estrena). Obres importants a les quals hi vaig trobar a faltar «Amacord», més «rodona», més perfecta que les anteriors. En definitiva una programació d'estiu bastant ben pensada (de cara a la taquilla, sobretot) però vàlida.

I ara què ens espera? Doncs en el mateix Principal una altra vegada els genis es donen la mà. Primerament l'Ingmar Bergman amb «Sonata de Otoño» amb la Ingrid Bergman, (sublim!, «Encadenados», «Casablanca... ah!) i la Liv Ullman (una bèstia del cine). No crec que arribi a la suprema categoria de «Gritos y susurros» (decididament aquesta pel·lícula m'ha marcat) però que s'ha de veure. Després ve el «Nosferatu» Déus, quina meravella. Si bé la versió d'en Murnau m'ha entusiasmat totes les vegades que l'he vist (no menys de cinc ni més de deu), la d'en Herzog em va deixar clavet a la cadira. Senyor, i que hi hagi tants «bordes» pel món que es diguin directors de cine! Veieu «Nosferatu», sobretot. I que les ires del cel caiguin sobre el cap de tots aquells que tinguin una excusa aquella setmana i no la vegin. (Em sembla que m'he passat).

La setmana de la Festa Major: «La maldición de Damien» d'en Don Taylor i el «Nosferatu».

Jaume Ortuño

Agenda

Setmana Festa Major

Cinema

ASTORIA

La serpiente a la sombra del águila
La duquesa y el truhán

MAJESTIC

Sargent Pepers
Sale el dragón, entra el tigre

MUNDIAL

El regreso
Enfermera de noche

PRINCIPAL

La hija del guardabarreras

Exposicions

Casa de Cultura
Dijous, 30 d'agost - Tarda, a les 7,30
Exposició de Trens

Museu de Granollers

Dissabte, 1 de setembre
Tarda, a les set
La Premsa Catalana

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya

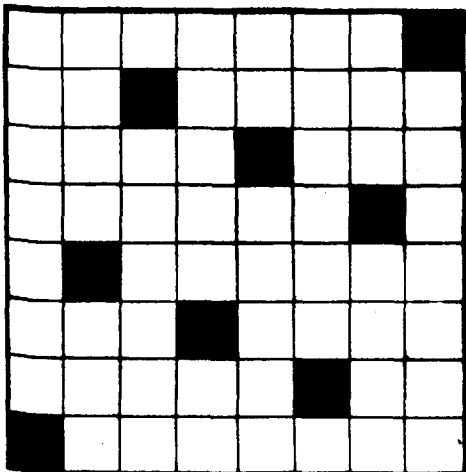
Exposició de relleus
Antoni Muñoz

Futbol

Camp E. C. Granollers

Dijous, 31 d'agost
Tarda, a les set
Granollers - Olímpic La Garriga
seguidament
Gramics - R. C. D. Español

Mots encrouats - 30 • Quico

HORIZONTALS

1. Seguit del 7-V, a 759 m. d'altitud i a una hora de pagès des de Sant Celoni. — 2.

Símbol de l'erbi. Al revés, fer cria. — 3. Al revés, el primer mort en atemptat terrorista. Al revés, rei llatí. — 4. Farà accessible allò que era tancat. Número. — 5. Matricula de la capital de l'estat. Acosti el morro. — 6. Al revés, camí. Nou-cents quaranta-nou. — 7. Element químic de símbol Nb. Societat limitada. — 8. Al revés, doni calor.

VERTICALS

1. Apassionat per la simfonia del meló. — 2. Al revés, que pertany a la tribu dels berons. Tres. — 3. En les plaques de Noruega. Bravesa. — 4. Violem la fidelitat que devem. En bon estat. — 5. Femení de en. Al revés, beguda alcohòlica destil·lada. — 6. Procediment supersticiós de guarir malalties. Vocal. — 7. Vegi's l'I-H. Perill. — 8. Lloc on s'encreuen dos o més camins.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Holocau. — 2. Id. irtsE. — 3. mirC. STU. — 4. malcnE. S. — 5. L. rairaC. — 6. EAF. EAIA. — 7. raolL. Rr. — 8. asoluaS.
V.: 1. Hlmmier. — 2. Odia. AAA. — 3. L. rirfoS. — 4. óccIA. Lo. — 5. Cr. Niell. — 6. atserA. U. — 7. ust. airA. — 8. Euscars.

Blindem la seva porta
en 6 hores

Hi col·loquem

1 planxa d'acer

1 pany anti-robo amb

10 punts de tancament

Segures impossibles d'obrir
amb claus falses, rossinyol, etc.

Truqueu al 870 08 27

PARTICIPEM DE
L'ALEGRIA DE TOTHOM
AMB MOTIU DE
LA FESTA MAJOR

COSTA S. S. 21

CAIXA D'ESTALVIS DE SABADELL